

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

ANY I

Barcelona, divendres, 10 de setembre del 1937

NUMERO 173

Aquest migdia ha començat la Conferència del Mediterrani

ELS DELEGATS INTERNACIONALS S'HAN REUNIT SOTA LA PRESIDENCIA D'ANTHONY EDEN

Litvinov ha protestat pel fet que Espanya no hagi estat convocada a la reunió

NOTA INTERNACIONAL

A Nyon es pot fer feina

Com ja era de preveure, davant la calenta actitud de la U. R. S. S., ni Itàlia ni Alemanya no assistiran a la Conferència del Mediterrani. Una i altra Potència fetista convenen que els problemes a tractar en aquesta Conferència podrien passar-se al Comitè de no intervenció de Londres, que és allí on ells tenen ho. Sembla que hom no ha tingut en compte aquest criteri puerilment hàbil i desconsiderat en la resposta alemanya, car la resposta tècnica i amenaçadora, aquesta vegada, l'ha lliurada Mussolini.

No remarcarem, ni com a fada històrica, la desatenció que de part d'Anglaterra i França ha rebut el Govern de la República, en no assignar-li un lloc en aquest acte en el qual es tractaran problemes tan nostres, perquè esperem que hi haurà determinats "dossiers" on les accions de pillatge i criminalitat perpetrades pel feixisme internacional en les nostres atigues jurisdiccions i als pobles dels nostres territoris, oferiran, als ulls i a la raó dels convocats, proves irrefutables, que per si soles ja indicaran el camí a seguir i les sancions o posicions defensives a adoptar.

Per si en manqués una però, pot afegir-s'hi el fet comès pels "nacionalistes" amb el vapor britànic "Moltan". Després de tenir-lo durant algunes setmanes capturat, com han fet amb tants i tants de vaixells de la imperforable Anglaterra, últimament han determinat deixar-lo en llibertat "quan es pagués certes despeses pel seu actualment d'ençà que fou capturat". (Encarà el Foreign Office aquesta nota provocació?)

Malgrat conèixer les tortuositats i contradiccions en que incorre tot sovint la diplomàcia de quant blanc del capitalisme, la situació de pirateria en que es troba sotmesa la mar Mediterrània obliga, sens dubte, a l'aplicació de mesures contundents. I, sigui quin sigui llur abast, sempre seran beneficioses per a la nostra lluita antifeixista. Naturalment, si hom no ha perdut el més elemental sentit de justícia.

Llegiu a la pàgina 2 una nota important del Comitè Regional de la C. N. T.

Nyon (Suïssa) 10. — Sota la presidència d'Eden, ha celebrat la seva sessió inaugural la Conferència de la Mediterrània convocada per França i Anglaterra.

Eden ha obert la sessió i ha declarat que la Conferència només estudiarà qüestions purament tècniques per a garantir la seguretat a la Mediterrània.

El delegat de la U. R. S. S., camarada Litvinov ha palesat la seva protesta pel fet que no s'hagi convidat a la Conferència la República Espanyola, que és la més directament interessada en les qüestions a debatre.

Als passadissos de la conferència s'ha

comunicat oficialment que Itàlia i Alemanya seran tingudes al corrent del seu curs. — Cosmos.

MANIFESTACIONS DEL SECRETARI D'ESTAT NORD-AMERICÀ

Washington, 10. — Parant ahir nit en una reunió de col·legues, el secretari d'Estat, Cordell Hull, anuncià que els Estats Units no havien tramès cap observador a la Conferència de la Mediterrània que es reuneix avui a Suïssa. Hull es refusà categòricament a comentar l'absència d'Itàlia i Alemanya de la dita Conferència. — Cosmos.

LES RIDICULES PRETENSIONS D'ITALIA

Roma, 10. — El «Giornale d'Italia», referint-se a la imminent Conferència

de la Mediterrània diu que fracassarà per complet perquè «no es pot fer res a la Mediterrània sense comptar amb

(Segueix a la pàgina 3)

PRESIDIT PEL CAP DEL GOVERN LEGAL D'ESPANYA, S'HA REUNIT AVUI EL CONSELL DE LA SOCIETAT DE NACIONS

Després de la sessió protocolària d'obertura, els Delegats s'han reunit privadament

Ginebra, 10. — Aquest matí sota la presidència del President del Consell de Ministres d'Espanya, doctor Negrín, ha iniciat els seus treballs el Consell de la Societat de Nacions. La reunió, després de la seva obertura oficial, fou de caràcter privat. — Cosmos.

EDITORIAL

Els perills de la reraguarda

CATALUNYA celebra que quasi tota la premsa barcelonina—sense comptar que la de molts indrets d'Espanya fa el mateix—fixi l'atenció en el que passa a la reraguarda. El problema és d'una cabdal importància. La cinquena columna ja sabem qui la compon. Superficialment, hom pot descobrir-la als restaurants, bars i esbarjos de luxe, no solament per la indumentària que vesteixen, sinó també per llur desvergonyiment audaciós en comentar la vida general de la política i de la guerra; i per poc que hom vulgui esbrinar la vida i miracles d'aquesta gent—rèmora i perill dels esforços que el Poble està fent al front de guerra i al front econòmic—fàcil serà d'abastar els fils de les seves activitats infames.

Hi ha també una sisena columna, de la qual hom comença ara a parlar. Volem referir-nos als qui, des dels llocs burocràtics, fan una tasca desmoralitzadora; a uns senyors que, com si no cobressin uns sous que ha de pagar el Poble, tracten aquest a puntades de peu quan acut als centres oficials cercant informes o documents, que tan necessaris són avui per a totes les activitats de la vida ordinària.

Volem fer constar que CATALUNYA no sent cap aversió envers la burocràcia, car en tots els sistemes politico-socials és necessària. El que CATALUNYA considera ineludible és que la burocràcia tota compregui que ella, que administra els principals afers de la vida econòmica, té el deure de donar un exemple edificant amb el seu esforç i amb la seva moralitat. El Poble pateix una manca d'organització administrativa, i el guariment del mal—en la seva major part, almenys—està a la mà de la burocràcia. Per això els individus que componen aquest cos social han d'ésser individus que mereixin tota la confiança, i, per a merei-

xer-la, cal saber d'on procedeixen i quines foren llurs activitats polítiques anteriors al 19 de juliol.

No volem pas dir que aquestes circumstàncies siguin desaconegudes. El que sí diem, és que als centres burocràtics hom topa amb uns individus que ningú no sabria explicar per quina raó continuen cobrant de l'Estat o de la Generalitat o dels Municipis. Són uns individus que no poden mereixer la confiança de l'antifeixisme, perquè llur procedència reaccionària i la conducta observada als mateixos llocs en èpoques de dictadura i durant el bienni negre, no són cap garantia.

Si hom fes una revisió dels quadres de la nostra burocràcia, ens trobaríem amb una colla de gent indesitjable, i esgarrifa pensar que una part d'aquesta detenta càrrecs importantíssims a la nostra Administració. I no us pregunteu per què. Ningú no us diria, per bé que no us costaria gaire d'endevinar, que en la infiltració d'aquests elements als centres burocràtics ha passat el mateix que amb les cireres: l'una dona la mà a l'altra.

Val més que tots plegats ens preguntem si les falles que hom constata en els afers administratius, no poden provenir de la presència d'aquests elements en els llocs on hi hauria d'haver homes de provada consciència antifeixista.

CATALUNYA vol significar que si amb la depuració de la reraguarda no es depura, ensems, la burocràcia de tots els estaments oficials, l'organització econòmica i administrativa de Catalunya i d'Espanya estarà sotmesa a una sèrie de falles incomprensibles, perquè és natural que els reaccionaris que encara campen pels nostres medis burocràtics sabotegin tant com puguin la causa de la República i de l'antifeixisme.

La cabra tira sempre cap a la muntanya, i això és un dels perills que cal bandejar de la reraguarda.

Soliloqui al camp



— Ah! Quina flor més exquisida! Que n'és de bella la natura! La terra! Quina vida! Si no fos la terra, jo no tindria cap dels sanitosos productes alimentosos vegetals que ara tinc..., i no els podria vendre al preu que... ¡Que n'és de bella la natura!...

AQUEST MIGDIA HA COMENÇAT LA CONFERENCIA DEL MEDITERRANI

(Ve de la primera pàgina)

Itàlia, la nació més específicament mediterrània. El període retru la presència de la U. R. S. S. amb l'absència d'Itàlia per a treure la conclusió que en aquestes condicions, la reunió internacional d'avui resulta fora de lloc. — Cosmos.

ELS DIARIS FRANCESOS I ANGLESES LAMENTEN L'ABSENCIA D'ITALIA I D'ALEMANYA

Paris, 10. — Els periòdics lamenten l'abstenció d'Itàlia i Alemanya a la Conferència del Mediterrani que comença avui, encara que remarquen que també comença una nova etapa en les relacions amistoses franco-britàniques, que en aquesta ocasió ha demostrat més eficàcia que mai en decidir que la Conferència tingui lloc, adhoc amb l'absència d'Itàlia i del Reich.

La majoria dels periòdics remarquen el to correcte de les contestacions d'Itàlia i d'Alemanya.

Quant als probables resultats de la Conferència, l'opinió es general en el sentit que hom pot i deu procedir energicament per tal d'acabar amb els actes de pirateria al Mediterrani, que suposen un perill constant per a la pau.

Adhoc "Le Figaro" diu que, pel prestigi de França i d'Anglaterra, i per la defensa de la pau, cal obrar sense contencions per tal de finir amb la guerra submarina descarada que es desenvolupa al Mediterrani, en pitjors condicions que durant la guerra mundial i amb menys esperit humanitari per part de les tripulacions dels submarins i altres vaixells de guerra, els quals s'allunyen del lloc dels atemptats sense preocupar-se per la sort dels naufrags. — Cosmos.

Londres, 10. — Tots els periòdics d'aquest matí lamenten l'abstenció d'Itàlia i Alemanya de la Conferència del Mediterrani, però consideren que la tasca protegida per aconseguir la pacificació del Mediterrani pot realitzar-se igualment, ja que, segons ha deixat Anglaterra ben sentit, no s'admetrà que es plantejï cap qüestió política, i sols es limitaran les

discussions al terreny tècnic, pel qual motiu els diversos representants polítics es troben acompanyats per almiralls de les diverses esquadres i altres tècnics en matèria de seguretat naval.

Segons el "Times", la Conferència serà tan purament tècnica, que ni tan sols es permetrà fer relació dels esdeveniments que s'han registrat fins ara a la Mediterrània. — Cosmos.

LA PREMSA «NAZI» PRONOSTICA EL FRACAS TOTAL DE LA REUNIO DE NYRON

Berlin, 10. — La Premsa alemanya d'aquest matí escriu, referint-se a la Conferència del Mediterrani, que solament cal pronosticar el seu fracàs, perquè aquest es segur, donada l'abstenció d'Itàlia i Alemanya. Tots els òrgans nazis pronostiquen així que el fracàs de la Conferència serà absolut. — Cosmos.

COMENTARIS I SUPOSICIONS

Paris, 10. — Hom assegura que Eden i Delbos coneixien les respostes negatives d'Itàlia i Alemanya algunes hores abans d'ésser lliurades a Roma i a Berlin. Hom creu saber, també, que durant la primera entrevista que celebraren ahir a Paris els ministres d'Affers Estrangers de França i Anglaterra, arribaren a un complet acord respecte al desenvolupament de la Conferència d'avui. Sobre aquest acord, hom té el convenciment que la Delegació anglesa, per boca d'Eden, exposarà un projecte de caràcter específicament tècnic, per a acabar amb la inseguretat de la navegació al Mediterrani. França s'adherirà immediatament a l'esmentat projecte, que ja coneix detalladament Delbos, o, potser, hi oposarà alguna lleugera emena, que no arribarà a prosperar. Respecte a Romania i Iugoslàvia, hom creu que defensaran també la proposició britànica, igual que Egipte i Turquia, mentre que Bulgària és més probable que s'oposi a la resolució britànica.

Resta la incògnita de l'actitud que purga adoptar el representant de la U. R. S. S. — Cosmos.

Confederació Regional del Treball de Catalunya

Als companys, Sindicats i Federacions:

La C. N. T. de Catalunya, que ha estat sempre a l'avantguarda de tots els moviments alliberadors del nostre poble, en ocasió de celebrar-se els actes d'homenatge als màrtirs de l'11 de setembre del 1714, jornada gloriosa i heroica del poble de Catalunya, en defensa de les seves llibertats, com ho és ja del 19 de juliol del 1936 i successives, quan s'alçà, sense distinció de tendències, enfront del moviment dels generals facciosos i les nostres glorioses mil-

lícies marxaven vers l'Aragó a barrar el pas del feixisme i a abatrel, representada en el Comitè Executiu pro Homenatge, format per iniciativa de la Unió Catalanista, per la Federació Local de Sindicats Unics de Barcelona, s'associa i adhereix a tots els actes organitzats i s'adreça públicament a tots els seus afiliats, als Sindicats i Federacions, perquè, de comú acord, amb les orientacions de l'esmentat Comitè i amb les de la Federació Local de

Sindicats Unics, contribueixin a donar el relleu que es mereix una jornada que ha d'ésser d'afirmació de les llibertats del poble, com ho és l'acció de tots els antifeixistes que lluiten al front i dels que en la retaguarda treballen per a guanyar la guerra i per afirmar les conquestes de la Revolució, puix que cap poble no pot considerar-se lliure i emancipat si els treballadors són socialment esclaus.

J. J. Domènech



QUATRE ABSOLTS

Al Tribunal Popular número 1, s'ha vist la causa per rebellió, contra Cristí Nieto Maraga, Gabriel Rodríguez Hernández, Salvador Garcia Valverde i Pere Garcia Garcia, acusats que el dia 4 de maig vingueren de Montcada en una camioneta armada i davant del Palau de Justicia feren foc contra la força pública, resultant un mort i cinc ferits dels del grup de Montcada.

En llurs declaracions, els processats han manifestat que estant a Montcada els manifestaren que s'havia iniciat a Barcelona un moviment feixista, seguit d'un desembarcament, per la qual cosa els elements antifeixistes de Montcada vingueren a Barcelona i sostingueren uns disparats al Palau de Justicia perquè des d'aquest edifici els agrediren.

Després de les proves, el Jurat ha emés un veredict d'inculpabilitat i la sala ha absolt els processats. Han estat defensats pel lletrat Barriobero.

REVISIO DE SENTENCIES

Als Tribunals d'Urgència han seguit

les revisions de les causes. Li ha tocat el torn al Tribunal d'Urgència número 1, a Joan Tur Tarrassa, condemnat a 30 anys de presó, i al número 2, a les germanes Rosa i Montserrat Gasa, condemnades a 20 anys. El veredicté es farà públic dintre pocs dies.

VEREDICTE D'INCUPLABILITAT

S'han celebrat dues vistes al Tribunal Popular número 2, i en ambdues hi ha hagut un veredicté d'inculpabilitat.

La primera de les causes fou contra Francesc i Josep Maria Baells, per tinença d'armes, i la segona contra Gumerand Sánchez, per dany.

DEMA, DIA INHABIL A L'AUDIENCIA

L'Audiencia ha decretat el dia de demà, 11 de setembre, inhàbil, i, per tant, no hi haurà cap vista ni actuacions.

El personal de l'Audiencia haurà d'acudir a les onces del matí per a sortir en manifestació a destinar per davant de l'estatua de Casanova.



Generalitat

LES CONSEQUENCIES QUE PODEN TENIR DETERMINADES NOTES

Les notes musicals, totes són harmòniques, però amb elles pot formar-se un acord dissonant. Són dissonants quan no hi ha entre elles la bona relació que hi ha d'haver.

Una nota dissonant pot, de vegades, accentuar la força d'expressió, i pot també ésser un obstacle perquè es mantingui la unitat melòdica.

Hi ha notes estridents que sonen bé, i n'hi ha que volen ésser plàcides i sonen molt malament.

El lector potser es preguntarà per què parlem de música en aquesta secció, i aneu a saber si els més mal pensats creuen que podem exposar un mètode per a tocar ràpidament la guitarra. No; no ha arribat encara el temps de fer vibrar la guitarra. Volem, únicament, fer constar que hi ha notes que provoquen nervositat i actituds tristes.

I no creguem pas, gent maliciosa, que ens referim a les notes que s'han creat entre el conseller de Treball i el de Justicia. No; avui, únicament volem referir-nos a les notes musicals. Hi ha dies que sentim una temptació irresistible de fer sonar una flauta idíl·lica, per tal d'oblidar les lluites dels homes.

La música és ritme i melodia, però no és altra cosa que un seguit de notes. Veuem si aquestes notes sonores i harmòniques segueixen mantenint la unitat de la melodia, o bé si es convertiran en un acord dissonant.

Aquest acord dissonant, pot modificar la melodia. Si la modifiquem, hauríem de cercar nous temes que li donin una nova estructuració.

Deixem ara la música i parlem de coses positives. El conseller de Provisions, Serra Pàmies, ha anat a anir a la zona badera d'Aragó, per tal d'adquirir el blat que manca per a proveir la ciutat.

Avui no hi ha hagut pa a Barcelona, perquè no és possible pastar sense farina, però n'hi haurà demà. Sembla que la qüestió dels procediments va per bon camí.

Certament que ha augmentat el preu dels queviures — en temps de guerra ha passat el mateix a tots els països del Món — però l'augment que han sofert està compensat per l'estalvi que tathom fa de metges i metícines. A Barcelona, mai n'hi haurà hagut tanta salut com ara.

Si algú us diu que un amic vostre ha mort d'una indigestió, digueu-li que us dona la nota que és un mentider. Tothom té els budells lligats com les cordes d'una guitarra. Emprim aquest siml de la guitarra, perquè ja us ho hem dit: Avui estem filharmònics.

J. VERAX

UNA OPRENA DEL CONSOL GENERAL DE MEXIC AL PRESIDENT COMPANYS

Aquest migdia el cònsol general de Mèxic, Alexandre Gómez Maganda, ha estat a la Generalitat per tal d'oferir al President Companys una pintura de l'artista mexicà Alfons X. Peña, allusiva a la guerra que està sostenint el poble contra l'exèrcit feixista. El cònsol anava acompanyat del president dels "Amics de Mèxic", Ezequiel Endrera.

La pintura porta una llegenda que diu: "Festejando el triunfo".

EL PRESIDENT DEL PARLAMENT NO PODRA ASSISTIR A LA DESFILADA OFICIAL

Hem rebut la següent nota: El president del Parlament, Joan Casanoves, havent de prendre part a Figueres en un acte d'homenatge a Rafael Casanova, en el qual ha de glossar "Les llibertats catalanes", i essent, per tant, incompatible amb l'hora que tindrà lloc la desfilada oficial a Barcelona, ha delegat el seu representant a la mateixa al diputat Martí Barrera i comunicat particularment a cadascun dels diputats que vulguin acompanyar-lo.

EL PRESIDENT DE LA II INTERNACIONAL SOCIALISTA VISITA EL PRESIDENT COMPANYS

Aquest matí ha estat a visitar el President Companys el president de la II Internacional Socialista, Bru De Brouckère, el qual es troba a Barcelona. La visita ha tingut lloc a la Residència.

Convé que tots exigim que en cap carnet ni hi manquin els segells federals.

Comitè Català Pro Homenatge a la U. R. S. S.

AMICS DE LA UNIO SOVIETICA

Per tal de donar a conèixer les activitats que arreu de Catalunya es desenvolupen per a celebrar dignament el XX aniversari de la Revolució Soviètica, representants de partits polítics i organitzacions sindicals es desplaçaran dissabte, diumenge i dilluns, dies 11, 12 i 13, respectivament, a les comarques gironines.

A Blanes, dia 11, a les cinc de la tarda, parlaran: Miquel Cunillera, per E. R. C.; Felip Barjau, P. S. U.; Josep Viadiu, C. N. T.; Pau Ganyer, E. C.; Pau Balsells, A. U. S.

A Guixols, dia 11, a les deu de la nit, parlaran: Pau Gaynes, E. C.; Josep Viadiu, C. N. T.; Miquel Cunillera, E. R. C.; Felip Barjau, P. S. U.; Ricart Fornell, Partit Sindicalista; Pau Balsells, A. U. S.

A Palafrugell, dia 12, a les onze del matí, parlaran: Josep Viadiu, C. N. T.; Pau Gaynes, E. C.; Angel Estivill, P. S. U.; Miquel Cunillera, E. R. C.; Pau Balsells, A. U. S.

A La Bisbal, dia 12, a les tres de la tarda, parlaran: Angel Estivill, P. S. U.; Miquel Cunillera, E. R. C.; Ricart Fornell, P. Sindicalista; Josep Viadiu, C. N. T.; Pau Balsells, A. U. S.

A Figueres, dia 13, a les sis de la tarda, parlaran: Un afiliat a E. R. C. de Figueres; Pau Gaynes, E. C.; Angel Estivill, P. S. U.; Jacint Borràs, F. A. I.; Pau Balsells, A. U. S.

A Girona, dia 13, a dos quarts de deu de la nit, parlaran: Josep Mascort, E. R. C.; Joan Montané, I. R.; Ricard Fornell, P. Sindicalista; Jacint Borràs, F. A. I.; Angel Estivill, P. S. U.; Pau Balsells, A. U. S.

A Olot, dia 11, a dos quarts de deu de la nit, parlaran: Joan Dueso, P. S. U.; Marià Hurtado, E. R. C.; Joan Montané, I. R.; Garganta, A. C.; Manuel Buenacasa, C. N. T.; Frederic F. Serratacò, A. U. S.

A Banyoles, dia 12, a les onze del matí, parlaran: Masgrau, A. C.; Joan Montané, I. R.; Manuel Buenacasa, C. N. T.; Joan Dueso, P. S. U.; Marià Hurtado, E. R. C.; Frederic F. Serratacò, A. U. S.

A Farners de la Selva, dia 12, a les tres de la tarda, parlaran: Manuel Buenacasa, C. N. T.; Marià Hurtado, E. R. C.; Joan Dueso, P. S. U.; Pere Gracia, A. C.; Joan Montané, I. R.; Frederic F. Serratacò, A. U. S.

Tots els actes són públics i tots els partits i organitzacions antifeixistes hi són invitats.

Madrid, 10. — A la caserna general reix aquest migdia els periodistes el general Maja, qui paria una minuta amb els informadors sense facilitar-los cap notícia d'interès.

València, 10. — Aquest matí ha tornat de Barcelona el president de les Cortes.

Martínez Barrio rebé al seu despatx oficial algunes visites, entre les quals cal esmentar la del ministre Giner de los Rios.

Brusel·les, 10. — La Cambra fins avui la seva sessió concedint al Govern un ampli vot de confiança. La Cambra aprovà Van Zeeland.

Madrid, 1. — Els intel·lectuals mexicans que han vingut a Espanya a conèixer de prop la lluita heroica del poble espanyol per la seva independència, han visitat avui al matí l'Institut Nacional de Paucultura.

Al migdia foren obsequiats per les autoritats militars amb un banquet que es celebrà al Palau Nacional. — Febus.

Belfast, 10. — El Municipi ha rebut del ministre de l'Aire una contribució de 200.000 lliures esterlines destinades a la construcció de nous aerisports i aeròdroms civils, amb la condició que tathom hi haurà la disposició de l'aviació militar naval a petició d'un ministre competent.

Ajuntament

DEMA, AL SALO DE CENT, TINDRA LLOC L'ASSEMBLEA DE LA FEDERACIO DE MUNICIPIS CATALANS

Ampliació del pressupost extraordinari d'Obres i Sanejament del 1936

EXTRACTE DELS ACORDS PRESOS, ENTRE ALTRES, PEL COMITE PERMANENT EN LA SEVA SESSIO DEL DIA 9 DE SETEMBRE DEL 1937

Aprovar una proposició de la minoria socialista, en el sentit que el Comitè Municipal Permanent acordi col·laborar, d'una manera eficaç, i en tots els ordres, amb el Comitè de Defensa Passiva, i enmença que prengui la màxima col·laboració al Govern, facilitant-li llocs adequats per a Hospitals de Guerra, allotjaments i camps de preparació militar per a les reserves que puguin ésser mobilitzades; entenent-se que l'aprovació de la susdita proposta ha d'anar acompanyada de la petició al Govern que siguin tretes de la presó tots els qui estan detinguts per fets a conseqüència de la Revolució i que hagin pres part en l'alliberament del Poble contra el moviment feixista del 19 de juliol del 1936; sollicitant, així mateix, que acabi tota política repressiva contra els homes i les institucions de la Revolució; i que, deixant al marge les diferències ideològiques de matís, es refaci, més fort que mai, el bloc antifeixista, com a camí segur per a guanyar la guerra.

Canviar el lloc de celebració de l'Assemblea de la Federació de Municipis Catalans, en el sentit que es porti a efecte, al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona, diumenge vinent, dia 12, a les deu del matí, i no al Palau de Belles Arts, com s'havia acordat d'antuvi.

Passar denúncia al Tribunal Popular perquè s'apliqui el castig corresponent a diversos ciutadans que no han satisfet les multes imposades per Higiene i Sanitat.

Ampliar el pressupost extraordinari d'Obres i Sanejament del 1936, amb el producte de les aportacions fetes per l'Estat i la Generalitat, per a construccions escolars i atencions culturals, donant compte de l'ampliació al conseller de Finances de la Generalitat de Catalunya.

Desestimar un nou crèdit per a la restauració i adaptació de l'edifici de la Rambla de Jaume Compte, per a oficines d'Assistència Social.

SERVEIS D'AUTOMOBILS D'URGENCIA

L'Ajuntament de Barcelona, a proposta de la Conselleria-regidoria dels Serveis Públics, davant el problema que representa la supressió de serveis automòbils, degut a l'escassetat de gasolina, imposada per disposicions del Govern de la República, està portant a terme actives gestions prop de la Conselleria d'Economia de la Generalitat de Catalunya perquè sigui autoritzada la implantació d'un servei d'automòbils d'urgència, per tal de poder atendre aquelles necessitats que, com el trasllat de metges, llevadores i malalts, són ineludibles.

L'esmentat servei constarà de setanta cotxes, que prestaran servei permanent, i els quals, centralitzats en un lloc, podran ésser reclamats per aquells que justifiquin la necessitat, mitjançant l'avis telefònic als números que oportunament es posaran en coneixement del públic. Per tal que puguin ésser distingits els cotxes que prestaran aquest servei, aniran pintats d'un color uniforme, i portaran una petita bandera blanca segellada per l'Ajuntament de Barcelona.

La Conselleria-regidoria de Serveis Públics espera poder evitar en el possible per aquests mitjans els greus inconvenients que, per a una població de la densitat i el radi de Barcelona, hauria provocat l'aplicació rígida de les disposicions sobre la restricció de la gasolina, i confia que els ciutadans apreciaran amb aquest esforç, encaminat com és a donar les facilitats compatibles amb les circumstàncies que la guerra comporta.

El conseller regidor de Serveis Públics: Vicenç Pérez i Combina.

EL RIURE VA A ESTONES

Tramesa per la Comissaria de Propaganda de la Generalitat, tenim a la vista una foto de la primera pàgina d'Il Popolo d'Italia, corresponent al dia 28 del mes passat. Ja sabem que els italians són molt espectaculars en totes les seves coses, i no ens ha de sorprendre que ells celebren la primera, diguem-ne victòria, obtinguda a Espanya. No ens sorprèn i, ensems, ens alegra que en facin ostentació ben pública per mitjà de llur premsa, perquè potser aquesta serà l'única manera que la diplomàcia anglesa s'assabenti de la intervenció italiana a Espanya.

A més, és molt humà que les marionetes de Mussolini tractin de treure tot el partit possible de la presa de Santander.

El que no diuen, però, és que a "gli legionari" per si sols—ni anant acompanyats dels caps quadrats i de la xurma franquista—els hauria estat un picotí massa difícil l'entrada a la capital muntanyenca. La feina que haurien tingut! Hi han entrat, malgrat tot, i els "mussolineros" han pogut despenjar-se amb bravates com aquesta: "La victòria corona l'heroisme dels legionaris italians, reconeguda i exaltada, no sols a Itàlia, sinó a tot el Món". A tot el Món?

No ho sembla pas, perquè la "victòria de Santander" no té prou pes per a igualar-se a la desfeta de l'Alcàrria, en la qual "gli legionari" fugiren com llebres. El Món recorda aquesta gesta sublim amb una gran admiració, mentre que de la presa de Santander no hi ha més record que el que produeix la indignació de tots els pobles civilitzats.

La darrera rialla ha pogut fer-la Mussolini, i ja veurem la ganyota que el "Duce" haurà de fer quan els exercicis de la República obliguin "gli legionari" a tornar a Itàlia a força de braços, perquè hi hauran de tornar nedant.

El riure va a estones, i ningú no podrà evitar que els darrers a riure siguin els qui representen els sentiments i la dignitat del poble espanyol.

EL GOVERN XINES DENUNCIA A LA SOCIETAT DE NACIONS L'AGRESSIO DE QUE ES VICTIMA PER PART DEL JAPO

LA XINA HA FET SABER ALS REPRESENTANTS DIPLOMATICS QUE FARA TOT EL QUE SIGUI NECESSARI PER A CONTRARESTAR EL BLOQUEIG JAPONES A LES SEVES COSTES

Nanquín, 10. — El Govern xinès ha cursat una nota a la Societat de Nacions que denuncia l'agressió de que és objecte per part del Japó i demana la intervenció de l'organisme internacional.

La nota xinès exposa la situació creada al país pel bloqueig de les seves costes que porten a terme les forces aèries i navals del Japó, el bombardeig d'escoles i escoles xineses per l'artilleria i l'aviació japonesa i altres fets coneguts de la intervenció nipona a Xina. — Cosmos.

LA XINA S'OPOSARÀ AMB LA FORÇA AL BLOQUEIG DE LES SEVES COSTES

Nanquín, 10. — El Govern xinès ha llurat una extensa nota als representants diplomàtics de les diferents Potències acreditades a Nanquín, per tal de comunicar-los que la flota aèria de la Xina, que compta amb els elements necessaris, ha rebut l'ordre d'oposar-se al bloqueig de les costes xineses establert pel Japó per mitjà dels seus vaixells de guerra i de la seva aviació naval.

Per tant, hom avisa els vaixells de totes les nacionalitats que han de procurar allunyar-se tot el possible dels vaixells japonesos que trobin en llur camí, per tal d'evitar sofrir les conseqüències d'alguna equivocació dels pilots xinesos.

Es recomana que al sòl dels ponts dels vaixells siguin pintades, en for-

ma ben visible, les banderes dels diferents països.

Aquells vaixells estrangers que hagin de circular per força per zones en les quals abundin els vaixells japonesos, hauran d'avisar amb anticipació les seves intencions al Govern xinès.

El Govern xinès lamenta haver d'adoptar aquestes mesures que són susceptibles de perjudicar respectables interessos estrangers, però declara que es veu obligat a defensar-se davant l'intent japonès d'ofegar el poble xinès suprimint la seva navegació, que és una de les majors fonts de la seva riquesa.

Els experts consideren que els moderns avions de bombardeig suposen un mitjà altament eficaç per a establir un contrablockeig i un seriós perill per als vaixells de guerra encarregats de la vigilància allunyada de llurs bases.

El comunicat xinès afegeix que el contrablockeig a càrrec de la flota aèria xinesa s'efectuarà en tota la llargada de les costes de Xina; però no diu si corren algun perill els vaixells estrangers ancorats en els ports japonesos.—Cosmos.

DIFICULTATS EXTRAORDINÀRIES EN LA NAVEGACIÓ

Canton, 10. — Els vaixells mercants entrats en aquest port comuniquen que la navegació s'ha fet gairebé impossible al llarg de les costes de Xina per la presència d'un gran nombre de vaixells i avions japonesos que efectuen constants cruers de vigilància. Solament entre Xang-hai i Canton el capità d'un vapor mercant anglès ha comprovat la presència de

seu cuirassats, nou creuers, 22 torpediners i una vintena de grans hidroavions japonesos. Fins ara tots els vaixells estrangers detinguts per l'esquadra japonesa a la vista de Canton, Xang-hai i Hong-Kong, han estat autoritzats per a prosseguir llur marxa vers els ports de destinació, però no condint contraban de guerra. — Cosmos.

ELS NIPONS ES VEURAN OBLIGATS A ESPERAR REFORÇOS PER A CONTINUAR L'OFENSIVA

Xang-Hai, 10. — Durant els últims tres dies, l'ofensiva nipona s'ha realitzat amb grans dificultats, per la gran acumulació de forces i material de l'exèrcit xinès, el qual, a més, ha tingut temps suficient per a preparar enormes fortificacions, algunes de les quals es consideren gairebé invulnerables.

Hom té el convenciment que l'Alt Comandament nipó, sense suspènere l'ofensiva, minvarà la seva velocitat, per tal de donar temps a l'arribada dels considerables reforços sol·licitats en homes i material, especialment aviació, artilleria i tanca. — Cosmos.

AUGMENT DE CATEGORIA D'UNS REPRESENTANTS DIPLOMÀTICS

Tòquio, 10 (De l'Agència Domei). — Després d'amples negociacions, Polònia i el Japó han acordat elevar a la categoria d'Ambaixades llurs actuals Legacions. Els titulars d'aquestes Legacions continuaran als seus llocs respectius, però bé que ostentant d'ara endavant el títol d'ambaixadors. — Cosmos.

QUAN BELCHITE ERA FEIXISTA

(Ve de la pàgina 8). niament detinguts fins que s'acabaria l'actitud que observaren durant el temps que el poble ha estat sota el jou dels rebels. Confessen que rebien atencions que no esperaven, puix que els facciosos havien fet circular tota mena de versions sobre la crueltat dels "rojillos", fins a l'extrem que molts s'hien suicidat abans de caure presoners.

També han dit que aquest tractament contrasta de manera extraordinària amb el procedir que és norma en el camp facciós. Els qui més han notat aquest contrast són el rector, el beneficiari i el coadjutor de la parròquia de Belchite, els quals han expressat llur agruïment per mitjà de la ràdio, i han tramès a més una carta al general Pozas.

Tant s'ha parlat de la crueltat dels "rojillos"—han afegit— que s'arribà a fer creure que aquests només respectaven la vida als ferits, afusellant els altres. Per tal causa, foren en gran nombre—diten— els soldats i paisans que es feriren lleument per tal d'oscurejar de la presumpta mort. Aquest extrem ha estat comprovat pel gran nombre de ferides lleus de balia i les quals lesions només interessen parts del cos d'escàs perill.

En canvi, els presoners, han contat el tracte cruïl emprat pels facciosos. Un dels, veí de Gallur, ha dit que al seu poble detingueren dos homes acusats de pertànyer a la C. N. T. Com sigui que hom els preguntés on estaven amagats llurs caps i respongueren que no ho sabien, els apallissaren brutalment i acabaren per enterrar-los vius.

Un altre presoner ha dit que a Tauste, el seu poble, a un veí, després de fer-li veure una quantitat considerable d'oli de rici, el mataren. Ha expressat, a més, que a partir del tercer dia de setge a Belchite, s'acabaren les existències d'aigua i que el propi alcalde proposà al tinent coronel Sanmartín, cap militar de l'exèrcit facciós, l'evacuació de la població civil, a la qual cosa Sanmartín s'oposà terminantment al·legant que la permanència dels paisans a Belchite constituïa una salvaguarda dels militars, puix que mentre hi hagués dones i criatures els "rojillos" no extremarien el setge i l'atac.

Sanmartín, en uàtio de Santapau i altres militars i falangistes, fugiren a les deu de la nit de diumenge. Foren perseguits de prop per un grup de soldats republicans que per a repel·lir les agressions dels fugitius, dispararen llurs armes; Sanmartín caigué mort i hom creu que li ha passat el mateix al cruel falangista Santapau.

Ahir fou un dia brillant per a la nostra infanteria

Belchite, 10. — La nostra artilleria ha desplegat extraordinària activitat al sector de Puebla de Albornot i ha bombardejat amb eficàcia les línies enemigues en les quals els facciosos

es mantenen fermes, però després han estat desallotjats dels llocs avançats.

D'altra banda, els rebels han intensificat llurs treballs per tal de localitzar les nostres bateries, cosa que no han aconseguit, puix que ni tan sols han encertat amb llurs disparats els llocs que ocupaven les avançades republicanes. En aquesta tasca també ha pres part l'aviació facciosa, la qual ha llançat algunes bombes amb resultat nul, puix que han caigut als contraforts de Sierra Gorda.

Les tropes del sector de Puentevedos segueixen mostrant-se extraordinàriament combatives, i no solament es mantenen en els llocs darrerament conquistats, sinó que constitueixen una preocupació per als facciosos, que cada dia veuen augmentada la pressió que exerceixen contra ells.

La major intensitat de la lluita s'ha

produït prop de Puebla de Albornot. Els soldats republicans han atacat amb gran energia unes posicions rebels i han infligit un dur càstig als facciosos.

Ho estat un dia brillant per a la nostra infanteria.

En altres sectors, les patrulles de reconeixement lleials, així com els observadors, han descobert concentracions i moviments de tropes. Sobre alguns d'aquests llocs la nostra artilleria i també la nostra aviació han descarregat llurs mortífers "paquets", que han sembrat el desconcert i han desfet determinades obres de fortificació.

Per tal de contrastar la nostra activitat, l'aviació enemiga s'ha presentat sobre les nostres línies, però els antisèrvis lleials l'han obligat a volar a gran altura i l'han impedit els reconeixements i els bombardeigs.

La dansa macabra

Esperavem, feia temps, l'emissió d'una paraula autoritzada que manifestés una disconformitat absoluta en el que fa referència al descamentament de coses que el pitjor és remenar-les. Pensa els mallats, si aquest és llur gust, que des d'aquestes planes maldem per una política impunita que, si reeixís, pla podria beneficiar-nos. Pensa el que vulguin. Però faran mal fet de considerar que la polemica ens espanta i que un silenci pietós és el que més conve als nostres esperits atribulats. Som prou constants per aguantar la responsabilitat dels nostres actes i per a donar el pit quan és l'hora de fer-ho. Per això les «brometes» de certa gent de ploma — o de galliner — no sabem a qui poden fer gràcia.

Tal com ha dit Vidiella voler jutjar els actes de la revolució per la revolució mateixa, és un error que la nostra gent de lleis no havi de cometre. ¿Què més just i natural que un Poble defensat-se d'una casta de malvats que preténia, per la força i utilitzant els mitjans que el país reservava per a la seva defensa, imposar-nos a tots la més denigrant de les esclavituds? ¿Què més natural i lògic que el Poble, després de la primera batuda, procedís a la caça de «pacos» i que es preservés de les possibles escames preparades des de la nostra rera-guarda pels «requetés» i altra gent d'acció partidària de Franco que, per la seva dissort, havia quedat enclosa entre nosaltres?

Quan l'enemic es comporta tan miserablement amb els nostres germans que han caigut a les seves grapes; quan sabem positivament que els reaccionaris d'aquí, en llur majoria, deliren per la victòria del feixisme, baldament fos per a jugar un partit de futbol amb els caps de tots nosaltres, ens costa de comprendre l'existència d'uns senyors magistrats en actu, molt respectables ells i molt assabentats d'unes lleis i d'uns «odis», que prou sort van tenir el 19 de juliol de les armes «incontrolades» i del paisanatge «indocumentat» si avui gaudeixen d'una planera vigència.

Si la temença al que diran les Potències democràtiques obliga a procedir al recompte d'unes desferres que —al nostre entendre— ja estan bé allà on són, convidem l'enemic a reproduir, junt amb nosaltres, la famosa escena del drama més popular de l'escena espanyola, amb la seguretat que Sevilla solament —precisament Sevilla! — valdrà, en aquest funeràri encontre, per tot el que pugui valer Catalunya. ¿I què diran llavors les nacions «amigues», que no es decideixen encara a protegir-nos? Si no és per bemoïls, si és per la llàstima i ficant revolucionaris a la presó que hem de guanyar la guerra, pensem que ja tenim la feina feta. La caiguda d'un seguit de poblacions nostres, seguida d'un esgarriat tallament de caps — i la nota gruixuda que ofereixen les nostres cases d'aïllament, servint en llur si un estel d'homages que el seu fruit donarien en els regles de l'antifeixisme, són arguments més que positius perquè les democràcies de l'exterior, sempre tan tocares i posades, es decideixin d'una vegada a prestar-nos el suport que l'Espanya lleial necessita des que Hitler i Mussolini han decidit plantar en ella la seva real gana.

Si la Bel va resultar coixa el 19 de juliol; si el truquet innocent de les absurdes detencions no commou sinó els amics i familiars que en són afectats; si la part més visible del P. S. U. C. i de l'Esquerra consideren que ja n'hi ha prou de dansa macabra... en bona hora que es corregeixin certs abusos, però que es deixi d'una vegada els revolucionaris en pau i tranquil·litat.

Doneu-vos un tomb per les cases de dolor i per les llars que ploren l'absència definitiva d'un ésser estimat, i veure: com no és excessiu el que demanem.

JOAN DEL PI

Coses que pasen

QUI VOL PATATES?

Una colla de veïns del carrer de M. Serrahima han presentat una denúncia contra un individu. L'acusen de diverses estafades. Es veu que aquest individu, que es diu Antoni Castillo Parareda, és més llest del que els veïns es pensaven, i, abusant de la bona fe d'aquell veïnat, va oferir als veïns patates a bon preu, amb la precaució de cobrar els encàrrecs «per endavant».

L'habilitat de l'individu, es veu que no ve pas d'ara, i per tal de no inspirar cap recel als seus incants compradors, feu lliurament d'una quantitat de patates a un dels veïns, el qual ja n'havia satisfet l'impromt uns quants dies abans. Als altres veïns, amb la por de restar sense patates, els mancà temps per a fer lliurament de diverses quantitats al venedor esmentat.

I quan vivien confiats en la creença que dintre pocs dies tindrien un parell de roves de patates al rebost, s'han vist estafats i han pogut comprovar que l'individu que havia de fer el lliurament del preat tubercul, ja fa dies que es troba a l'ombra, per indocumentat.

Malgrat haver-se quedat sense diners ni patates, l'engu del veïns s'ha aplacat, en assabentar-se del lloc on es troba el simpàtic procedidor de patates.

DE DOS QUE ES BARALLIN...

Anit passada, dos individus, al carrer de Sant Pau, es barallaven a mata i degolla.

Un pacífic ciutadà anomenat Eulogio Lacraz Narozquez, que casualment passava per aquell indret, mogut per un instint humanitari, va voler interènyer en la batuda, i es posà al mig dels dos contrincants. Ni mai que ho hagués fet.

Un dels enemics, en veure's separat per una mà forastera, es va treure una navalla i l'empenygué contra el foraster. El pobre home va resultar amb una ferida de 19 centímetres a la regió subescapular esquerra, de profunditat reservat.

L'gressor i el seu contrincant fugiren immediatament d'aquell indret, i a hores d'ara encara no se sap on anaren a parar.

DES D'UN BALCO AL CARRER

Una refugiada de Màlaga, anomenada Conchita Martínez, que vivia a la casa número 10 de la plaça de Prats de Molló, ha tingut la idea de llançar-se des del terrat de la casa on vivia, al carrer.

Una veïna de la casa ha manifestat que el marit de la suïcida havia d'arribar avui del front d'Aragó, amb permís, i que aquesta l'esperava alegre i confiada.

Ignorem les causes que han impulsat aquesta dona a prendre tan fatal resolució.

ELS RESPONSABLES DEL DESEQUILIBRI EN ELS QUEVIURES SERAN JUTJATS EN PROCEDIMENT SUMARISSIM

València, 10.—El ministre de Justícia ha facilitat avui als periodistes una nota en la qual diu que, produït el fet de l'alça de les substàncies i orientada pels organismes tècnics de proveïments i del Govern de la República una política determinada en ordre de la solució del problema, al ministre de Justícia pertany només la missió de fer complir les disposicions dictades dintre del seu funcionament pels òrgans legítims del poder públic, en aquesta com en les restants qüestions que planteja la vida interna del país. Entenent-ho així, es disposa la designació d'un jutge especial a València per a instruir els sumaris per incompliment de les disposicions vigents.

S'ha dictat també una ordre ministerial en la qual són creats jutges especials per a intervenir en els judicis incoats pels jutges especials.

Afegeix que, com que el problema té major envergadura, el ministre ha redactat un projecte de decret que serà sotmès a l'aprovació del pròxim Consell de ministres, pel qual es creen Tribunals especials de substàncies, que funcionaran a l'estil del Tribunal de les Aigües de València, en procediment sumariíssim, amb execució immediata, publicitat màxima i sanció efectiva i adequada al gènere del delicte, com a obligació o acaparament d'articles alimentaris i la seva compra o venda a preu superior a l'autoritzat pel Govern.—Febus.

Un carnet que no porti els segells confederals no té cap valor.

Cinc torpediners francesos a la Mediterrània

París, 10. — El Ministeri de la Guerra ha facilitat a la Premsa el següent comunicat: "Campuchi ha ordenat a la cinquena divisió de torpediners que es disposi a sortir cap a la Mediterrània, on reforçarà les divisions actualment ocupades en la protecció de la navegació."

Els avions i vaixells pirates van fent pirateries

Alger, 10. — A les nou d'ahir al matí, un hidroavió facciós espanyol va volar sobre el port d'Alger. Obeyint instruccions cursades per les autoritats, s'han disparat tres canoades contra l'aparell.

Aquest s'ha allunyat ràpidament en direcció nord. Una esquadreta d'hidroavions ha sortit per procedir a la vigilància de les costes.

Perpnyà, 10. — Com a demostració del fet que els pirates continuen actuant a la Mediterrània, hi ha el cas que el guardacostes francès "La Cerbere" fou perseguit ahir durant una estona per un hidroavió "misteriós" que portava visiblement pintades una calavera i dues tibebes.

Sembla que pel fet d'ésser de nacionalitat francesa el guardacostes féu respecte a l'hidroavió, el qual desaparegué.

Londres, 10. — El vapor anglès "Stanwood" ha estat capturat per un torpediner rebel espanyol.

DEMA



Darrera nostre hi ha una generació que apunta.

Per ella!

POLITICA ECONOMICA

LES SALS POTASSIQUES DE CATALUNYA

La riquesa potàssica, a Catalunya, és una de les fonts econòmiques que avui resta, per als administradors de la cosa pública, en la més gran de les indiferències. Per què? Ho ignorem. Cal suposar, però, que els governants tindran llurs raons per a tenir abandonada l'explotació d'una riquesa minera cotitzada internacionalment, per bé que no sabriem, per més que ens hi esforcéssem, capir quines poden ésser aquestes raons que aconsellen de menysprear la possibilitat d'obtenir una quantitat respectable de divises que covitaria, considerablement, que la balança comercial ens fos tan desfavorable com ho és ara.

Quan les mines de potassa — importantíssimes a la conca de l'Alt Llobregat i del Cardener — estaven explotades pel capitalisme, per la raó d'ésser aquest estranger, la seva producció restava restringida, com ho és la producció del mercuri a les mines d'Almadén. La producció de mineral potàssic, a Catalunya, podria abastar el percentatge més elevat del món, car les nostres mines contenen una riquesa quantitativa i qualitativa com no té cap més país. En mans del capitalisme estranger

aquesta riquesa, és natural que la producció sigui restringida, puix que és l'única manera d'evitar una concurrència inconvenient a la producció potàssica d'altres països, la qual riquesa està sota el domini econòmic del propi "trust" internacional que explora les nostres mines.

Aquesta riquesa, ara, ja no està sota aquest domini econòmic exòtic. Està a les mans dels obrers miners i ho està, tanmateix, en les dels Governos de Catalunya i d'Espanya; i en els moments en què les exigències industrials i del proveïment a la rera guarda tenen fretura d'ésser ateses amb divises estrangeres, és quan l'esmentada riquesa resta inexplorada.

Els miners de les zones potàssiques de l'Alt Llobregat i el Cardener romanen inactius d'ençà que començà el moviment facciós, i d'ahir ja fa catorze mesos. Podien i volien continuar produint mineral, però els mancava, i els manca encara, el mitjà de l'exportació, puix que les empreses explotadores — estrangeres, com hem dit — mai no s'havien preocupat de bastir les instal·lacions adients per a la transformació industrial de les sals potàssiques, i no se n'havien preocupat perquè el monopoli internacional que representaven ací tenia, evidentment, un gros interès que el mineral — en condicions quasi inaplicables en sortir de les mines — fos transerà, a llurs mans, un mitjà segur per a seguir detentant exclusivament aquesta font de riquesa minera.

I si les empreses no ho feren abans, tampoc no ho han fet, després, els Governos de Catalunya i de la República.

Repetim que no sabem comprendre les raons per les quals hom deixa abandonat, no tan sols el muntatge d'instal·lacions complementàries que permetin la transformació del mineral, sinó també l'explotació d'una de les principals riqueses de Catalunya.

¿Qui és capaç de comprendre que, essent les divises un dels factors principals per a l'economia de guerra i per a guanyar la guerra, sigui tanmateix abandonada una de les fonts que més podria proporcionar-ne? ¿Com comprendre la paralització del treball a les mines, si aquesta comporta la inactivitat de milers de braços i la misèria de centenars de llars proletàries?

A les boques de les mines hi ha prop de cent mil tones de potassa, que immediatament podrien ésser convertides en francs, dòlars o lliures esterlines, i els miners podrien reprendre el treball, ben segur, si els governants volien, car la producció seria inferior a les comandes; i podem assegurar, encara, que el valor de molts dels subministraments a l'estranger podria ésser transferit a Espanya en blat, cotó, carbons i d'altres matèries necessàries a les nostres indústries civils i de guerra.

Altrament, no creiem que hi hagi raons de tipus internacional que privin Espanya de poder emancipar de mans estrangeres una riquesa nacional que seria una esperança per a la reconstrucció econòmica del nostre país.

La nostra guerra és una lluita entre la classe treballadora i la forma més aguda del capitalisme. No ho podem oblidar

EL COMISSARI YAGO, FERIT I TOT, ES TORNA A AIXECAR, I DESPRES D'APODERAR-SE D'UNA BANDERA FACCIOSA, CAU MORT

Gijón, 10. — Es coneixen més detalls de la nova acció victoriosa obtinguda per les forces lleials, ahir a la tarda, al front oriental.

L'enemic atacà violentament, ajudat per grans masses d'aviació, artilleria i tanca, les posicions lleials de Bona, San Onofre i San Emeteri. Les forces lleials resistiren heroïcament i van impedir l'avançada, causant a l'enemic enorme nombre de baixes amb un terrible foc de metralladora.

Els facciosos persistiren en els atacs, i els lleials efectuaren un repliegament de poca importància, però després contraatacaren coratjosament i aconseguiren recuperar el terreny perdut més algunes posicions dels rebels. En aquest atac agafaren

als facciosos tres banderes monàrquiques, dues metralladores, un fusell-metrallador i alguns fusells. L'enemic fugí a la desbandada, i deixà el camp ple de cadàvers i ferits.

La derrota fou formidable; encara més important, si cap, que la del dia anterior.

El comportament de les tropes republicanes fou digne de tot elogi.

El comissari Yago, en arribar al cim d'una muntanya, resultà ferit, en intentar agafar, per dues vegades, la bandera dels facciosos. Un cop a terra, ja mal ferit, s'aixecà, i després d'apoderar-se de la bandera, caigué mort. Les seves tropes es llançaren a l'atac, i conqueriren la posició. — Febus.

Els Estats Units no volen reconèixer cap bloqueig en aigües espanyoles

Washington, 10. — Cordell Hull, secretari d'Estat, ha fet les següents declaracions a la Premsa: «La situació internacional s'agudiza progressivament, a ran dels atacs que es registren a la Mediterrània.

Els Estats Units es neguen categòricament a reconèixer qualsevol bloqueig en aigües espanyoles. No s'ha cursat cap avís a la marina mercant perquè eviti la navegació per la Mediterrània.»

Activitats estadístiques

Hem rebut del Servei Central d'Estadística de la Generalitat de Catalunya, les darreres publicacions editades per aquest Servei.

Dues d'elles corresponen als fascicles segon i quart dels Pressupostos Municipals de Catalunya, que demostren els ingressos i despeses de cada Ajuntament, compresos a les regions segona i quarta. Com els fascicles primer i tercer publicats anteriorment, contenen un bon nombre de dades que fan referència a les finances dels nostres Municipis.

Segueix el Butlletí d'Estadística corresponent als mesos de maig i juny d'enguany, en el qual figuren un creixent nombre d'activitats de la vida catalana, representades per mitjà de quadres numèrics i gràfics amb els seus corresponents comentaris en els idiomes català, castellà, francès i anglès.

La darrera publicació pertany al fascicle primer dels "Moviments Demogràfic i de població de Catalunya", contenint, per Municipis i comarques, el moviment demogràfic relacionat amb el de la població; hi figuren els Municipis que presenten descens o augment vegetatiu i els que presenten descens o augment de població, i s'hi fixen, separadament, la participació que assolixen en el conjunt del moviment de població de cada Municipi, les activitats demogràfiques i les migratòries. En aquest primer fascicle consten els Ajuntaments de les regions primera i segona, i segons llegim en la nota explicativa, serà seguit d'altres, fins a completar el total de Municipis de Catalunya per comarques i regions, per a passar després a reflectir les dades numèriques mitjançant la presentació d'una sèrie de gràfics i finalment amb un comentari exposant les principals causes que motiven l'evolució, amb grans contrastes, que presenta cada un dels Municipis de la nostra terra.

LA INTEL·LIGENCIA I LA GUERRA

Els deixebles Ramos i Miró, Puértolas, Xifré, Fuster, Viñes, Espin, Gracia

El trobem, el Doctor, en l'actitud i posició de sempre: AUSCULTAR. Ell ausculta. Fa sis anys que ausculta:

—Plaer és, i letícia—arrenca a dir—, trobar aquests deixebles al Front. En la unanimitat del Front. En la consciència del que és un Front. L'home comença pel cap. I, fora de la Intel·ligència, no aneu pas a cercar un heroisme. Un veritable heroisme 1937.

El Doctor, aleshores, comença la biografia dels metges Viñes i Fuster. De l'enginyer Ramos, alacanti. Del literat Miró i del cinematòfil Puértolas. Del PAGADOR DEL FRONT: l'economista pintor Xifré, Baldomer.

—Qui no seria orgullós (aleshores, Ell) d'aquestes criatures! El mal és que estiguin totes confuses. Totes, sense triar. Totes, carn de canó. Emperó a la Naturalca (com en diuen) li costa molt de fer ànimes així... I això no obstant, en Ramos (continuà insinuant) val per tot un Estat Major.

I continuà: —Aquell pobre bromatòleg d'en Trueba no tenia pas suficient filosofia. El Hegel ensenyat a Barcelona valia més que l'altre Hegel, confegit pels cuiners, a Rússia.

El doctor fineix: —Quant a l'altra deixeblla, ella és la novel·la. Veritat i poesia. I aquesta nostra Ciutat és completa, en el cap d'un filòsof. Les imatges i les idees són la realitat de la vida.

I amargament: —"Hi ha hagut Repressió Mental en aquesta petita revolució". Res més. Segueixen les biografies.

Molt ha ensenyat, entre nosaltres, el Doctor de Catalunya. Un doctor que ens va arribar del país de Gabirol i de Picasso. Per a ensenyar-nos a contar i filosofar. Per a ensenyar-nos d'escriure i de pensar.

Un doctor al qual vàrem pagar ("Avara poveria del Catalani") amb novel·les obscenes i amb les "conyes" blasfemàtiques — i recents, i dictades per estrangers — de "L'Esquella de la Torratxa". Organ, aquest, que no ha pas contestat a l'article d'En SALOMON MALAGA: "Nimia Rebelión de Cretinos". Així, en espanyol, perquè ho entenguin els alemanys de l'"Esquella" i altres Bertraneries.

I el doctor conclou: —Aquests deixebles són el meu Estat Major. Qui pugui, que digui altre tant. — Es la Intel·ligència del Front.

P. BIBARRAMBLA

«Jo he vingut a lluitar amb els meus», diu un minyó de 14 anys evacuat de Madrid

Madrid, 10. — L'encarregat d'un dels controls a Madrid, en un interviu ha referit les diverses maneres que s'empren per a burlar la vigilància. En dona el cas adhoc de nois que pretenen entrar a Madrid, per bé que en menys proporció.

Fa un moment—ha dit—que s'ha impedit el pas d'un noi que venia de Loeches amb l'objecte de lluitar, segons ell, una carta a Madrid; i l'altre dia, no fa encara una setmana, distingí tres nois més que havien fugit d'una residència infantil de Llevant.

Per cert que un d'aquests nois de 14 anys protestava amb les seves paraules: «Jo he vingut a lluitar amb els meus», jo sóc un antifeixista

sincere. ¿Com voleu que es guanyi la guerra si impediu que vinguin els homes a lluitar?

Diàriament són evacuats de vuit-centes a mil persones. Aquest és el terme mig, però hi ha hagut dies de més de cinc mil, entre dones, nens i vells.—Febus.

Dues fotografies simbòliques

L'una: Franco és portat a pes de braços pels soldats de Mussolini.

L'altra: Els veïns d'un poble muntanyenc fugen aterrits davant l'avanç dels legionaris de Mussolini.

El gran diari parisenc "Ce Soir" ha publicat, a primera plana, dues fotografies simbòliques. La primera és un Keystone. S'hi veu el generalíssim dels facciosos, Francisco Franco, portat a pes de braços per un grup de soldats de Mussolini. Rit, amb el seu riure fals tan conegut. Està molt content, o aparenta estar-ne. Els soldats riuen també. Sota de la "foto" s'explica que l'escena és a conseqüència de la presa de Santander per l'exèrcit d'Itàlia.

L'altra fotografia, d'un corresponçal, és molt diferent. Els veïns d'un poble de la Muntanya fugen aterrits davant l'avançada dels legionaris de Mussolini. Les dones i les criatures ploren, corren, es desesperen. Deixen abandonades llurs cases humils, llurs vaques, llurs mobles, llurs camps de maresc. Algunes carreguen en carretons i en sacs diversos atuellis. És un quadre impressionant, que commou el cor més sàrrirel.

El ministre de Defensa Nacional de la República, Indalecio Prieto, ha adreçat un magnífic telegrama al general Pozas, cap del nostre Exèrcit de l'Est, amb motiu de la victòria de Belchite, coronament d'una ofensiva brillantíssima. En aquest telegrama li diu que és "un governant espanyol el qui s'adreça a un general espanyol d'un exèrcit espanyol", per felicitar-lo pel seu triomf. Si un governant espanyol. Un general espanyol. Un exèrcit format per espanyols. I tots junts i units per a defensar, contra l'estranger, la independència d'Espanya.

De segur que aquest telegrama històric haurà hervingut a coneixement del generalíssim Franco. Del generalíssim Franco, a qui el corresponçal de guerra de "La Gazeta del Poble" ha descrit, humilist i obsequios, somrient a periodistes i oficials italians, prodigant les frases amables i esperant notícies de l'ofensiva contra Nelson i l'Alto del Escudo a la Caserna

General de Roso i Bastico. A mesura que arribaven els comunicats, Roso donava ordres i després, complaent, els deixava llegir a Franco. I el corresponçal, amb veritable màia intenció, insistia en la singularitat de l'escena. El cap suprem dels rebels estava, sol i humiliat, en el gran Estat Major d'un exèrcit estranger, invasor de la seva pàtria. En la llunyania, s'inflamava l'horitzó visible. Els pobles cremaven. Fugien els muntanyencs, plens de patira. Dotzenes d'aeroplans volaven sobre les valls pregonces, els prats verds, els daurats cimats de les muntanyes, i llançaven llurs carregaments de bombes. Queixen a centenars els espanyols que defensaven el territori nacional. I Franco somreia, esperava, i quan Roso li comunicava, amb orgull, una nova progressió de l'atac, donava les gràcies.

Aquella tarda, en pondre's el sol, els italians plantaren la bandera de Savoia a l'entrada del congoet que condueix al famós Alto del Escudo. La bandera de la monarquia espanyola no hi tenia res a fer.

A Belchite, sobre les ruïnes i els cadàvers, veïava la bandera de la República. De la República espanyola, i eren espanyols els qui la saludaven després d'haver-se acarant amb la mort per veure-la victoriosa.

Quan Franco haurà llegit el telegrama de Prieto a Pozas, ¿no es recordarà del moment crucial en què els soldats de Mussolini el passejaven a pes de braços? De segur que sí. Per molt insensible que sigui als dictats de l'honor, per dura que tingui l'escorça moral de la deformació professional militarista, ha d'haver sentit a les galtes la bufetada de la terrible al·lusió del ministre republicà. Ell ja no té pàtria. És un "Conde Julián". És un "Don Opas". Ha venut Espanya al feixisme centre-europeu. Són Faupel, Roso, Bastico, Bergonzoli, Arnaldi, els qui comanden els exòtics exèrcits, mescla monstrosa de raees que devasten el so-

lar hispànic. Ell es limita a esperar, a l'Estat Major d'un dels seus exèrcits, que li comuniquin els resultats de les seves operacions. No és ningú. Si Serveix perquè la soldadesca mercenària, que no parla espanyol, es diverteixi, es xali i el passegi en triomf, com si fos un tornejador d'una cursa de jòneca de poble.

Quin fastic i quina vergonya! I aquest home vesteix l'uniforme del

nostre exèrcit. I es diu patriota i nacionalista. I milers de generals, caps i oficials l'anomenen cabdill.

Cabdill? Cabdill de quina nació, de quin partit, de quina causa? Els "cipayos" poden arribar a cabdills d'algu o d'alguna cosa? No. Per a ésser cabdill cal merèixer l'honor del cabdillatge. I un traïdor és un home deshonrat per a sempre...

"C. N. T.", suspès per temps indefinit

Madrid, 10. — Ha estat suspesa per temps indefinit la publicació del diari confederal de la nit "C. N. T."

Benefici a Domènec Carulla

Ha desvetllat molt d'interès el festival futbolístic que prepara per a diumenge vinent la Unió Esportiva de Santa, al seu camp del carrer de Gallies.

Després dels entrenaments que han efectuat els veterans que jugaran abans dels primers equips del Santa i del Barcelona, es preveu la formació de dues grans formacions. Tots els tenen gran il·lusió per a tornar a actuar davant del públic català, que sense cap mena de dubte, acudirà al camp del Santa per tal de palesar que encara es recorda del gran ex-jugador Carulla i de les seves tardes de grat record per als esportius.

A darrera hora se'ns assegura que Oliveres, el gran extrem que havia jugat al Santa, procurarà actuar, si bé no tot el partit, puix que la seva salut, molt delicada, no li permetrà.

11 DE SETEMBRE LA MANIFESTACIO DE DEMA

Federació Local de Sindicats

Aquesta Federació Local de Sindicats invita els treballadors de Barcelona a l'acte commemoratiu de l'11 de setembre, data senyera en els annals històrics de Catalunya per a demostrar patentment la seva adhesió més fervent a tots aquells homenatges que contribueixen a enlletir anhels de llibertat. Per l'historial federalista de la nostra volguda C. N. T.; per les nostres conviccions sinceres en pro del dret indiscutible dels pobles a regir-se ells mateixos, no podem per menys que associar-nos a l'homenatge que el poble català retrà als màrtirs de l'11 de setembre.

Esperem que tots els confederats desfilaran, demà, dissabte, sota les glorioses banderes de la C. N. T., en aquest acte de confraternitat antifeixista.

Per la Federació Local,

El secretari

Nota. — Preguem a tots els companys que demà, dissabte, a les deu del matí, siguin davant de la nostra Casa C. N. T. - F. A. I., per a iniciar la desfilada.

En l'entrevista celebrada per les Federacions Locals U. G. T. i C. N. T., per tal d'organitzar de la manera més eficaç la manifestació de l'11 de setembre, s'acordà:

Primer. — Que les concentracions es faran, a les onze del matí, als llocs assenyalats per les Organitzacions respectives.

Segon. — Que les indústries de guerra i la dependència mercantil afecta al ram de l'alimentació al detall treballaran com de costum.

Tercer. — Els Comitès de Control i Consells d'Empresa abonaran als companys que deixin el treball per a assistir a la manifestació, el jornal, com si haguessin treballat.

Federació Local de la C. N. T. Federació Local de la U. G. T.

La Unió Catalana convoca tots els seus socis i simpatitzants, a les deu del matí, al seu estatge social (Canuda, 14, principal).

El Club Cubà "Julio Antonio Mella" s'adhereix a l'acte d'homenatge al gran patriota català Rafael de Casanova, que tindrà lloc demà, i convoca tots els seus associats i simpatitzants que es concentren al local social, a dos quarts d'onze del matí.

El "Amics de la Unió Soviètica" preguen a tots els seus afiliats que assisteixin a la concentració de demà, dia 11, amb motiu de l'homenatge als màrtirs del 1714. Lloc de reunió, a l'estatge social, carrer de les Corts Catalanes, 654, a dos quarts de deu del matí.

"Pàtria Nova" anirà, demà al matí, a retre homenatge a Rafael de Casanova.

El "Sindicat de Funcionaris de l'Assistència Social" prega a tots els seus afiliats que demà, dissabte, a les deu del matí, acudeixin al local del Sindicat per tal d'assistir conjuntament a la manifestació d'homenatge als màrtirs del 1714.

La "Unió General de Dependents de Venda i Distribució" prega als seus afiliats que demà, dissabte, acudeixin davant del local del Sindicat, Passeig de Pi i Margall, 30, cantonada al carrer de la Diputació, per tal d'acudir a retre homenatge als màrtirs del 1714.

El "Comitè Central del P. S. U." convoca per a demà, dissabte, tots els seus afiliats i organitzacions sim-

patitzants, a la manifestació d'homenatge als màrtirs del 1714.

Els afiliats de l'"A. I. D. C." són pregats d'assistir a la concentració que en homenatge als màrtirs de l'any 1714 tindrà lloc demà, dissabte, al matí.

Els alumnes de l'"Escola Catalana Jacint Verdaguer" demà, dissabte, portaran una corona de flors al peu del monument a Rafael de Casanova.

El Sindicat Professional de Pintors (U. G. T.) prega a tots els seus afiliats que acudeixin demà, dissabte, a dos quarts d'onze del matí, al local social del Sindicat, Passeig de Pi i Margall, 74.

Delegació "Ferrer Alvarez" (C. A. D. C. I.) del Socors Roig Internacional. Convoquem tots els nostres afiliats que acudeixin demà, dissabte, a dos quarts d'onze del matí, a l'estatge social, per tal d'assistir a la manifestació.

El Futbol Club Barcelona invita tots els seus socis i simpatitzants perquè s'apleguin al recés de la seva gloriosa senyera que sortirà del local del Club, Consell de Cent, 331, demà, dissabte, per tal de retre homenatge als patriotes de l'any 1714.

A. E. E. M. M. La Junta Directiva d'aquesta entitat invita tots els seus associats i simpatitzants a la gran manifestació patriòtica a honor de Rafael Casanova, el gran patriota i defensor de les llibertats catalanes.

"Sagetes Roger". Aquesta institució anirà també dissabte, a les cinc de la tarda, al peu del monument i dedicaran una sessió en homenatge als màrtirs de la pèrdua de les llibertats catalanes.

L'Agrupació Professional de Periodistes (U. G. T.) posa a coneixement de tots els seus afiliats, que es preu que assisteixin a la manifestació commemorativa de la històrica data de l'11 de setembre.

El Comitè Local del S. R. I. d'acord amb el Comitè Nacional invita totes les Seccions de Barcelona, militants i simpatitzants, que l'acompanyin a la manifestació el dia 11 de setembre.

DES D'UN CONVENT

Herrera, l'ex-director d'«El Debate», té en les seves mans els fils de la rebel·lió espanyola

El informe publicat per la "National Zeitung" sobre Herrera, el que fou director d'"El Debate", han fet sensació a Suïssa. El "Volksrecht", de Zuric, subratlla el paper del triu Toca-Herrera-Motta. El fet que el ministre d'Affers Estrangers suís hi participi, demostra on es troba el perill de la influència estrangera sobre la política a Suïssa. "Le Droit du Peuple" diu que el jesuïta Herrera, retirat a un convent proper a Friburg, té a les seves mans els fils de la rebel·lió espanyola. Actua per compte de l'alt clergat d'Espanya i Franco no és sinó una joguina a les seves mans. Motta, naturalment, no pot negar res a un tan alt dignitari de l'Església romana. D'aquí la seva política respecte d'Espanya.

El informe publicat per la "National Zeitung" sobre Herrera, el que fou director d'"El Debate", han fet sensació a Suïssa. El "Volksrecht", de Zuric, subratlla el paper del triu Toca-Herrera-Motta. El fet que el ministre d'Affers Estrangers suís hi participi, demostra on es troba el perill de la influència estrangera sobre la política a Suïssa. "Le Droit du Peuple" diu que el jesuïta Herrera, retirat a un convent proper a Friburg, té a les seves mans els fils de la rebel·lió espanyola. Actua per compte de l'alt clergat d'Espanya i Franco no és sinó una joguina a les seves mans. Motta, naturalment, no pot negar res a un tan alt dignitari de l'Església romana. D'aquí la seva política respecte d'Espanya.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

AL CAFÈ

3.000 pessetes...!

— Saps que li passa a l'Arnau? — ha dmeant el nostre veí agresiu al seu company de taula.
— M'han dit que està malalt.
— Malalt de morir, em penso. Té no sé quina mena d'alteració al sistema nerviós que li produeix un dolor horrible a la cara.
— I què hi diuen els metges?
— Els metges? Bandirrades!
— Home!... ¿No podries deixar de banda algun dia les teves exageracions?
— Els exagerats són ells. Has de saber que han aplicat a l'Arnau una injecció de no sé què feneïat, i li han cobrat 500 pessetes.
— I l'han millorat?
— Romansos! Ara diuen que només era per alleujar el dolor i que per a guarir-lo seria necessari fer-li la trepanació.
— Mal negoci. Vols dir que ho podrà resistir?
— Ni l'operació ni la factura. L'Arnau demanen 3.000 pessetes. I si no les paga, no hi ha operació. I si no hi ha operació, ha de patir horriblement fins que es mori. Tènia raó o no tenia raó, jo?
— Realment, és una mica exagerat. De totes maneres, em penso que l'Arnau ho podrà pagar.
— Bé, bé, ho podrà? — Que sabem els diners que té a mà? ¿Que ho sap el metge? I, a més, perquè té 3.000 pessetes ha d'estar obligat a donar-ho tot per a provar de viure?
— Tens un fons de raó; però no podem oblidar que els metges han de cobrar dels qui disposen de diners, puix que, d'altra banda, treballen una bona part del dia per simple humanitarisme.
— Magnífic! Ara veus a justificar aquest assalt a la cartera de l'Arnau. Sembla que hi tinguis comissió!
— No n'hi tinc ni l'hauria de tolerar que parlessis així. De vegades l'exerceixes un bon xic.
— Com que els defenses!
— Jo no defenso res. El xic observar que els metges han d'establir una mena de compensació entre els qui paguen i els qui no paguen. I si l'Arnau no té les 3.000 pessetes pot ingressar a un hospital i no li costarà res l'operació.
— I a l'hospital no hi ha especialista d'aquest ram, actualment. Què et sembla?
— Que no l'ho puc discutir, perquè no en sé res. Malgrat tot, dubto que no hi hagi solució.
— Sí. Sotmetent-se a un metge en l'habilitat del qual ell no tindrà cap mena de confiança.
— Veus? Aquesta és la raó més important que es pot donar: la confiança. Els metges, com tots els qui executen feines absolutament personals, són triats sempre a base de la confiança. I a base de la confiança que inspiren, cobren. El dia que aquest ram estigui racionalment socialitzat es podrà resoldre en bona part el problema, perquè els metges tindran assegurada folgadamente la subsistència. Aleshores no reatellaran el seu esforç.
— I si tots triem el mateix metge?
— Veurem, veurem.

Els dos amics han restat pensatius. Probablement s'han donat de la transcendència enorme del problema que pretienien mig resoldre.

MARI

Bases sobre les quals es constitueix l'aliança juvenívola antifeixista

LA JOVENTUT I LA REVOLUCIO

L'Aliança Jovenívola Antifeixista, reconeixent la transformació politico-social i econòmica operada al nostre país després del 19 de juliol de l'any passat, es compromet a consolidar i impulsar les conquestes revolucionàries.

Així mateix les organitzacions juvenívols treballaran constantment per l'aliança de les Organitzacions Sindicals C. N. T. - U. G. T., per a guanyar la guerra i desenvolupar la Revolució. De la mateixa manera veuran amb simpatia la unitat de les forces polítiques afins per a la mateixa finalitat.

Les Joventuts integrants de l'Aliança es pronuncien en el sentit que totes les Organitzacions polítiques i socials del nostre poble, enquadrades en el marc antifeixista, estiguin representades en la seva direcció en relació amb les seves forces i influència, prèvia l'elaboració d'un programa comú per a facilitar el nostre triomf sobre el feixisme i aterrar la marca de la Revolució.

LA JOVENTUT DE L'EXERCIT POPULAR

Les joventuts antifeixistes espanyoles afirmen que els nostres combatents lluiten per la independència nacional, per la llibertat i per l'emancipació econòmica i social. La nostra guerra no és una pugna més entre interessos oposats del capitalisme.

La joventut espanyola sap que el seu esdevenidor, la conquesta del dret a la cultura, a la llibertat i al benestar depen de la victòria en la guerra que lluita el Poble espanyol contra el feixisme. És per això que nosaltres reclamem el deure, que tots els joves tenen, de complir les lletres de mobilització i d'esser, dintre l'Exèrcit popular regular, un soldat lleial, disciplinat i heroic fins a la mort. I, en conseqüència, les organitzacions que subscriuen aquest document, que des del primer dia de la lluita han contribuït generosament a la causa del Poble, sacrificant els seus millors militants, s'emprenen la tasca d'educar la nova generació del nostre país en l'esperit de respecte al comandament únic, representat per l'Estat Major Central i el Govern.

Capacitat, lleialtat i heroisme, són les virtuts que tots els combatents tenen el deure de posseir plenament. Per als qui ho acrediten demanem camí franc cap als llocs de comandament del nostre gloriós exercit popular. Necessitem un exercit per al qual la tècnica militar no tingui secrets. Les escoles populars de guerra han de cercar els seus alumnes entre els qui més s'hagin distingit en lluita. Si existissin entre aquests els qui no posseïssin la cultura mínima per a iniciar la seva capacitat professional, el Govern ha d'organitzar cursos preparatoris per a col·locar, per la tècnica, en els llocs de comandament els qui per llur heroisme i lleialtat ho tenen ben guanyat, car, en definitiva, només ells són la garantia del nostre exercit i, per tant, de les nostres victòries.

La joventut espanyola considera que des d'aquest moment és possible ampliar l'extorsió que fins ara ha estat realitzant, i que és més troba disponible a fer cada vegada més sacrificis, majors esforços en el combat, donant sentença i centenars de nous soldats, tanquists, mariners, artillers i dotzenes de milers de nous soldats.

La joventut espanyola està disposada a superar encara més el seu devesall d'almagració en els fronts, i el seu esforç d'emulació en el combat fins a la victòria definitiva, per a, després d'aquesta, constituir una Espanya justa i lliure. Per això demana, paral·lelament al seu esforç heroic, que es garanteixi als joves combatents llur benestar, tant per a la joventut obrera i camperola com intel·lectual. De la mateixa manera, aquells joves que la lluita deixa invàlids hauran de rebre de l'Estat una educació professional que els permeti una existència digna i poder seguir essent útils al poble.

LA JOVENTUT DE LA PRODUCCIO

La joventut espanyola desitja que la producció nacional de guerra es desenvolupi fins al punt de poder fabricar al nostre país tot allò que necessitem per a la lluita contra els invasors feixistes. Nosaltres hem de fabricar més i millor material que el que té l'enemic, i per a això estem disposats a desenvolupar les brigades de superproducció i clubs de fàbrica, amb la gran missió, no solament d'augmentar, sinó de fer cada dia més perfecta la nostra producció bèl·lica. El Govern ha d'ajudar el desenvolupament d'aquestes brigades i clubs i n'ha de treure aquells joves que es distingiran per la seva abnegació i capacitat per a convertir-los en els nous tècnics que Espanya necessita. Per al desenvolupament de la indústria de guerra que

la situació del nostre país exigeix, el Govern ha d'atreure a la producció els milers de braços parats que hi ha al nostre país.

A aquest fi, proposem que en la indústria de guerra, per tal que rendeixi el necessari, es vagi a la creació d'un Consell Nacional d'armament i municions, compost dels representants de les dues Centrals Sindicals: C. N. T. i U. G. T., sota la direcció del Govern.

LA JOVENTUT CAMPEROLA

Des del començament de la guerra, la joventut camperola d'Espanya ha donat molts milers de vides a la causa del Poble, de braços amb la resta de la joventut. També té una gran missió a complir: augmentar, per la seva part, la producció del nostre agro, per tal de treure de la terra la major quantitat possible de productes amb els quals atendre les necessitats del país i de la guerra.

L'Aliança juvenívola lluitarà amb la joventut camperola per l'assoliment d'aquests drets; pel respecte i ajut a les col·lectivitats camperoles i per garantir la propietat i lliure desenvolupament dels petits camperols. Ens declarem contra tots els especuladors i tots els qui volen aprofitar-se, a benefici propi, de la transformació social operada al camp, per a convertir-se en una nova classe de propietaris. L'Aliança juvenívola ha de prestar, si cal, el seu ajut material al camp, i propagar incansablement per portar-hi tots els mitjans necessaris per a proporcionar als camperols una perfecta capacitat tècnica.

LA JOVENTUT I LA CULTURA

La Revolució, en alliberar la joventut de l'opressió dels grans capitalistes i terratinents, en conquistar la llibertat i el benestar per a la nova generació, ha provocat en tota la joventut el desig de saber, de posseir

una cultura, de desenvolupar les facultats intel·lectuals i la seva capacitat creadora. Per això considerem un gran encert la creació dels Instituts Obrers, tasca que s'ha de veure continuada en el sentit d'obrir a tots els joves que siguin capaços, els centres superiors de la cultura, les universitats, etc. Així, unit a les lluites implacables per arribar a l'extermini total de l'analfabetisme en els medis rurals i en l'exèrcit, per mitjà de les milícies de la cultura, llers del ciutat, biblioteques en els fronts, missions pedagògiques camperoles i desenvolupament del moviment «Alertas» per a la preparació pre-militar, física i cultural de la joventut espanyola, que farà que la generació de la revolució sigui el començament de generacions cultes, fortes i sàbies que afirmaran en el futur les conquestes polítiques i socials per les quals avui lluitem.

Tots els joves treballadors que es vegin privats de poder prestar la seva col·laboració a la societat amb el seu treball, per incapacitat física, malalties congènites o adquirides, han de trobar una deguda assistència per part de l'Estat. És també aspiració de la joventut espanyola que es vegi degradada la situació de aforatats dels llocs de treball, ofereixi als treballadors la garantia d'una assistència sanitària en tots els llocs de producció.

CONSIDERACIONS GENERALS

La joventut que dona la seva sang als fronts per la Revolució, i amb aquesta tota la nova generació espanyola, considera necessari, per a portar victoriosament la lluita contra el feixisme invasor, l'existència a la retaguardia d'un sòlid ordre revolucionari.

Les organitzacions que subscriuen, manifesten llur respecte per la lliure autodeterminació de les diverses

regions hispàniques que acusen caràcters de nacionalitat, sense que això signifiqui separatisme, del qual serem sempre enemics.

Com a principi moral, l'Aliança juvenívola empenyarà la lleialtat i combatrà obstinament el llenguatge grogler i agressiu, la calúmia i tot foment de discòrdia, tant en els fronts com a la retaguardia que tendeix a afeblir la unitat de les forces antifeixistes.

A través de la unitat de les organitzacions juvenívols antifeixistes i revolucionàries d'Espanya, nosaltres volem unir tots els joves espanyols, qualsevol que sia l'organització política o sindical on militin, mentre sentim la causa de la independència d'Espanya i de la Revolució.

Amb aquesta arma formidable, la joventut del nostre país continuarà la seva lluita revolucionària per una Espanya lliure d'opressors, on totes les riqueses estiguin a mans del Poble, on tots els joves tinguin assegurats llur benestar i llur dret a la cultura i a la llibertat.

COMITE PENINSULAR DE LA F. I. J. L.

Fidel Miró i Aveñi Blanco
COMISSIO EXECUTIVA DE LA J. E. R.

Francisco Vereia Climent
C. NACIONAL DE JOVENTUTS SINDICALISTES

Emili Jiménez
COMISSIO EXECUTIVA DE LA J. S. U.

Santiago Carrillo
COMISSIO EXECUTIVA DE LA J. U. R.

Enric López, F. Pardo i J. del Río.
C. NACIONAL DE JOVENTUTS FEDERALS

Carlos Alvarez
C. EXECUTIU DE LA U. F. E. H.
Josep Alcalá-Zamora

LA LLUITA AL NORD

L'heroic comportament de les nostres forces en aquest front

Els rebels, en llur boja fugida davant l'escomesa lleial, es llançaven a mar. Molts d'ells morien ofegats

L'escomesa lleial

Gijón, 10. — Després del duríssim combat del dimarts passat per l'enemic entre Calorrio i Balmori, albir hi hagué tranquil·litat a tot el front oriental i només es registraren petits tirs.

L'activitat de l'aviació enemiga fou escassa. Hi hagué canvis lleials sobre les posicions rebels i destrucció de parapets.

El camp de batalla segueix cobert de cadàvers que l'enemic no ha pogut retirar. Molts rebels, en llur folla fugida davant l'escomesa lleial, arribaren a la costa i es llançaren al mar. Molts morien ofegats.

La moral de les nostres forces es elevadíssima.

El cap de l'Exèrcit del Nord ha concedit la Medalla de la Llibertat als comandants dels batallons bascos Isaac Puentes i Larrabaga, a la 10. Brigada asturiana i al comandari d'aquesta mateixa Brigada per l'heroic comportament d'aquestes tropes durant la batalla de dimarts. També ha proposat algunes recompenses per a la resta de les forces i les ha citades amb elogi a l'ordre general.

Als fronts d'Asturies, durant la jornada de dimecres només hi hagué cançons. Les nostres bateries disparaven sobre Pràvia i causaren grans danys i moltes baixes.

Actuació de l'aviació lleial

Gijón, 10. — (Servei exclusiu Febus). — Els facciosos han continuat tot avui llurs atacs pels fronts orientals i pel sector de Llanes.

Al matí, amb una enorme actuació de llur artilleria, ajudada pels vaixells de l'esquadra i de nombrosa aviació, han intentat atacar les nostres posicions entre Calorrio i Balmori, on fa dos dies van fer als facciosos una espantosa carnisseria.

Les nostres forces, amb una moral molt elevada, aferrades al terreny, han aconseguit rebutjar brillantment tots els atacs i han fet als rebels gran nombre de baixes, obligant-los a desallistar de llurs propòsits i a reintegrar-se a llurs posicions en completa derrota, sense aconseguir avançar ni un sol pas.

També han intentat un altre atac pel sector de Muzuco. Aquesta operació ha estat igualment brillant per a les nostres tropes. Amb la mateixa elevada moral s'han rebutjat tots els

intents dels rebels i se'ls ha fet retrocedir, sense que aconseguissin abastir ni un pam de terreny.

L'aviació enemiga ha bombardejat intensament les nostres posicions, i els soldats han aguantat estímicament el bombardeig.

Per la seva part, la nostra aviació ha realitzat dos importants serveis: Al matí, ha bombardejat l'aeròdrom de la Virgen del Camino, a León, metrallant dos aparells que hi havia allí i ocasionant-los bastants perjudicis; després ha bombardejat una concentració enemiga que s'ha observat entre Llanes i Mere, i una columna motoritzada que anava per la carretera. Per a realitzar això, els aparells han baixat a molt poca altura i han metrallat i dissolt les concentracions, a les quals han produït moltes baixes.

Mentre efectuaven aquest servei s'han presentat quatre monoplane i

onze "Plats", els quals han entaïnat combat amb els caces republicans, però els nostres els han obligat de fugir. Un "Plat" ha estat tocat sensiblement i se l'ha vist com perdria altura.

Els efectes de l'aviació rebel sobre el poble de Buzara han estat enormes pel gran nombre de potents bombes que hi han llançat. Ha quedat quasi destruït.

Al sector d'Oviedo hi ha hagut dur cançons, sense conseqüències.

Al front de León, els facciosos, ajudats per l'artilleria, amb moltes forces, han atacat les nostres posicions del sector de Gero, prop de Pola de Gordon. S'ha lluitat durant tot el dia amb intensitat, i encara que s'ha hagut de realitzar un petit repliegament, amb gran entusiasme i valentia. De les nostres forces han contraatacat moment hom ignora el resultat de la lluita.

EL NOM... FA LA COSA

Franco té un espia a les seves ordres que s'anomena Goss

París, 10. — Segons les nostres notícies, el subdit alemany von Goss, que s'anomena corresponent de l'Agència D. N. B. a Saint-Jean de Luz i que actuava a la disposició de Salamanca, segueix en territori francès, tot i el decret d'expulsió dictat contra ell.

Segons sembla, sota el nom de Schumann, l'esmentat von Goss continua a Saint-Jean de Luz dedicat a l'espionatge per compte de Franco. Un dels agents que treballen a les ordres de von Goss és el conegut home d'affers barceloní Enric Marsau; també treballa amb l'agent alemany un altre individu anomenat Joan Fernández Casala, madrileny.

Von Goss té, a més a més, altres nombrosos col·laboradors, entre ells un periodista italià anomenat Eudard Saporite, corresponent de l'Agència Stefani. Aquest periodista italià té també un petit equip de col·laboradors, tots patriotes seus, els quals entren i surten constantment per la frontera espanyola. Entre ells hi ha un tal Danzi, redactor de la "Gazzetta del Popolo", de Milà, amic personal de Mussolini.

Referint-se a aquests fets i a l'existència a França d'una àmplia organització d'espionatge afecta als rebels es-

panyols, un diari d'esquerra d'aquesta capital afirma que a París tenen una oficina que s'encarrega de fer arribar als feixistes residents a la zona lleial una correspondència que escapa a la censura imposada pel Govern de la República.

Una ordre als alcaldes

El director general d'Administració Local, Manuel Gales, ha signat una circular adreçada a tots els alcaldes de Catalunya, fent-los avinent l'obligació que tenen de fer complir a tots els funcionaris municipals, sense excepció, les ordres d'incorporació a llocs de tots aquells que es troben compromesos en les lletres mobilitzades, havent de disposar el cessament immediat dels funcionaris que intentessin defugir el compliment de llur deure, essent responsables els alcaldes de tots els casos d'incompliment d'aquesta disposició.

S'ho fan com volen

La Conselleria-regidoria de Provements de l'Ajuntament de Barcelona va fer públiques, per mitjà de la Premsa i la Ràdio, les normes a seguir sobre el racionament de la llet als infants, malalts i vells.

La disposició que fa referència als infants menors de dos anys deia textualment: "Per justificar que s'està comprès en els casos primer i segon (infants menors de dos anys i vells majors de setanta) caldrà exhibir el carnet familiar de racionament i la certificació de naixement, de la Delegació municipal del Districte".

Es a dir, que amb la presentació, solament del certificat de naixement, els infants menors de dos anys tenen dret a tenir llet.

Malgrat aquesta disposició, en algun districte de Barcelona hom s'ha trobat amb què els funcionaris municipals no han admès el certificat de naixement, sinó que han obligat a la família a portar un certificat del metge. Atenent-nos a la disposició més amunt esmentada, aquest certificat, en el que fa referència als infants, no té cap valor, però alguns funcionaris municipals no ho han comprès així i fan anar a les pobres dones de "bòlit", d'un lloc a l'altre, i moltes vegades, sense treure'n l'aigua clara.

Hi ha funcionaris que actuen de qualsevol manera. L'un diu que amb el certificat de naixement ja n'hi ha prou. L'altre, que val el del metge. Un de més enllà els exigeix tots dos. Si el certificat del metge diu "llet líquida" i volen canviar-la per "condensada", us obliguen a fer un nou certificat.

Després de tot l'exposat, solament voleu oferir una pregunta: Els funcionaris municipals que tenen cura d'estendre els tiquets de racionament de la llet s'han d'atendre a les normes dictades o bé han de fer-ho al seu gust?

Perquè sí, ho fan com volen. J.

Un cartell de boxa mai vist

Sabu és que el proper dia 23 és l'assenyalat per al màx en què Marcel Thiú lluitarà, el challenger Fred Apostoli per al campionat del Món de la categoria.

Ordinarriament, els organitzadors, quan tenen en el cartell un piat fort com el que significa l'esmentat màx, no es preocupen pas gaire dels equips complementaris de la reunió.

En la sessió de referència per al dia 23, es dona el cas inusual que l'encontre Thiú-Apostoli es veu recolzat per tres altres màxats també de campionat mundial de diferents categories.

Les Ambers lluitarà contra Pedro Montaner; Barney Ross es trobarà amb Ceferino Garcia, i Sixto Escobar haurà de batre's amb Harry Geffra. (Havem notat, lectores, que en aquesta llista per al tiol màxim hi ha tres noms d'origen espanyol?)

Veuem els resultats d'aquest sensacional cartell, primer cas en la història de la boxa que reuneix quatre campions mundials. — P.

Frontó Novetats

Demà, dissabte, tarda, a dos quarts de cinc, a cesta AZCUE-BLENNER contra CANTABRIA-BASURCO Nit, a un quart d'onze, a pala ZARRAGA-JAUREGUI contra IZAGUIRRE I-PERIA

La legislació dels camps de treball es conserva íntegra

València, 10. — El ministre de Justícia ha facilitat una nota en la qual diu que havent tornat a aparèixer en certa Premsa la notícia que per part d'aquest Ministeri no s'ha posat l'atenció deguda a la continuació de l'obra iniciada pel seu antecessor en el Departament, en la creació dels camps de treball, en els quals han de tenir ocupació tots els sentenciats a aquesta classe de condemnes, i vist el to de censura que tenen aquestes referències periodístiques, el Ministeri repeteix que conserva íntegra la legislació dels camps de treball que va trobar fets. A continuació cita una sèrie d'obres en les quals interveuen camps de treball. — Febus.

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

REDACCIO, ADMINISTRACIO
I TALLERS:

Carrer Consell de Cent, número 202

Telèfons: { Administració. 30293
Redacció 30327
Tallers 32571

ANY I

Barcelona, divendres, 10 de setembre del 1937

NUMERO 173

CONSIGNES

Jo no sé si m'heu de creure, però estic que el que fa més pudor que els excrements són les consignes.

L'Anton era un pobre diable que mal del món no s'havia preocupat d'idees ni de programes, però ha vingut un temps en què, sense un carnet sindical o polític, no es pot viure, i... què hi faràs! S'ha de seguir, com sempre, el corrent, aquest corrent que abir era LL. R., U. P., S. LL., i avui és qualsevol altra cosa, més llampant i més vistosa per ésser nova de trinxana.

Naturalment, l'Anton o el Jaumet —que el nom no fa la cosa— no pot oferir a l'organisme de tanta sinó un cap com uns tres quartans, ple de "toros", de pilota i de baf de "music-hall" i un estómac dilatant per culpa de les extraordinàries activitats desplegades. Què hi farem! L'home no és per a llançar, i si no és la pensa, és el pes el que d'ell s'aprofita.

Sortosament, la humanitat grisa ha trobat un punt de redempció en el precís moment en què semblava que no existia remei per a ella. El que no permeten un discerniment que no existeix i una manca de personalitat que ha estat el distintiu d'una vida, pot tolerar-ho perfectament aquell esperit de partit, aquella font d'orientació que flueix de les mentes coordinades i excel·lentment conduïdes que saben muntar fabricues de criteris i cervells en sèrie, vés a saber amb quins materials.

El botiguer de la cantonada poc coneixia de les coses de la pensa, però bé que es sabia de memòria que el metre té quatre o cinc pams, segons del lloc en què és col·locat l'actor de la petita prova. Però l'home ha restat profundament satisfet quan ha palesat que dos ralets de carnet donen dret a rebre, convenientment empaquetats i segellats, les consignes que el posen a to, que el fan marxar a l'unison amb la resta de galifardeus que, com ell, es troben centrats i estupefactament articulats després de passar per la prova terrible d'ésser atrapat per tota una revolució en plena buidor espiritual.

Decididament, les consignes, com els desagradables preparats que s'inventen les comares, tenen la fastigosa virtut d'emplenar el Món de fetors, total per a donar al pacient la il·lusió d'un mal que podria anar-se'n, i a la metgesa de barriada, la sensació d'una potència de la qual hom podrà parlar, però mai comprovar-ne l'estat real.

En un combat naval, el creuer facciós "Canarias" rebé un impacte que li féu suspendre el foc durant deu minuts

Al front d'Aragó la nostra infanteria ha infligit un càstig dur a l'enemic

EXERCIT DE TERRA

Centre i Llevant. — Sense novetats.

Nord. — Ahir l'enemic, després d'intensa i llarga preparació artilleria i emprant en gran nombre els tancs, atacà fortament pel sector de Mazuco.

Les forces pròpies efectuaren una lleugera retirada, però recuperaren, en enèrgic contraatac, les posicions perdudes i agafaren a l'enemic dues metralladores, un fusell-metralladora i dues banderes.

Un altre atac dels facciosos sobre Treviso fou rebutjat.

A la costa ha continuat durant la jornada d'avui la pressió de l'enemic, i si bé han actuat en massa l'artilleria i una columna motoritzada, han estat rebutjats tots els atacs.

Al sector de Pola de Gordón els rebels han aconseguit ocupar Peñas Blancas i Magdalena.

Les nostres bateries han bombardejat Pravia i han aconseguit introduir dos projectils en un edifici on hi havia concentrades forces enemigues.

L'aviació facciosa ha actuat insistentment sobre la costa.

Sud. — Un grup de forces pròpies ha realitzat una incursió a la rera-guardia de la zona de Rutes i ha entaulat combat amb l'enemic, al qual han causat quinze baixes vistes i capturat un presoner amb armament.

Al sector de Pozoblanco, lleuger tiroteig.

L'aviació enemiga ha efectuat vols de reconeixement i bombardeig.

Est. — Al sector de Puebla de Albornón les nostres bateries han canonejat intensament les posicions fac-

cioses. La contrabateria enemiga ha estat ineficaz.

L'aviació rebel ha bombardejat i ha metrallat la zona entre Fuentesdetodos i Serra Gorda.

La nostra infanteria ha atacat les posicions enemigues del dit sector i ha infligit un dur càstig a l'enemic.

S'han presentat als nostres rengles nous soldats amb armament.

Amb ocasió de trobar-se la flota republicana prop de la costa d'Algeria, el dia 7, fou vist el creuer facciós "Canarias" a les 10'20 hores.

El creuer "Libertad", vaixell insignia de la nostra flota, féu rumb immediatament en demanda del "Canarias", contra el qual rompé el foc

a les 10'40, augmentant al màxim la seva velocitat, a fi de no perdre contacte amb ell. Se sostingué un duel d'artilleria entre els dos vaixells fins a les 11'45. Llavors, en acostar-se els nostres destructors, el "Canarias" fugí i desaparegué a l'horitzó.

La flota, que continuà la missió ordenada, tingué un nou contacte a les 17'25 hores amb el "Canarias", i se sostingué un nou duel artiller entre aquest vaixell i el creuer "Libertad" fins a les 19 hores.

Novament el "Canarias", davant la presència dels nostres destructors, en formació d'atac, féu rumb al nord i desaparegué en direcció a la seva base de Palma de Mallorca.

El primer encontre artiller s'efec-

tuà a la distància de 15.000 a 18.000 metres, i el segon, de 10.000 a 15.000 metres.

En el segon combat s'aprecià cosa del "Libertad" una flamarada a popa de la xemeneia del "Canarias", a conseqüència de rebre un impacte que li féu suspendre el foc durant deu minuts.

Tots dos encontres foren precedits i seguits d'atacs de l'aviació facciosa, emprant al segon un hidro-torpediner, que llançà algunes torpedes contra la primera flotilla de destructors, però aquesta manobrà i no hi hagué novetat.

Els nostres vaixells, després de mantenir-se creuant durant tota la nit, tornaren el matí del dia 8 a l'ur base, sense novetat.

QUAN BELCHITE ERA FEIXISTA

Dos homes acusats de pertànyer a la C. N. T. foren apallissats brutalment i acabaren per enterrar-los vius

Els dos caps rebels Sanmartín i Santapau foren perseguits i morts per les nostres forces

Parlen uns veïns de Belchite

Belchite, 10. — Hem parlat amb alguns veïns de la localitat, momentà-

(Segueix a la pàgina 3).

PERFILS

MOTIUS DE COINCIDENCIA

A redós de la simbòlica figura del gran conseller Rafael de Casanova, demà al matí s'aplegaran totes les organitzacions antifeixistes, el Consell de la Generalitat i el poble de Catalunya, per a retre homenatge a aquells braus homes que l'11 de setembre del 1714 defensaren heroicament les llibertats de la nostra terra. Per segona vegada el poble català, el gran forjador del 19 de juliol del 1936, identificat com mai en la gesta d'aquells altres catalans que lluitaren contra el vassallatge de Felip V, palesarà la seva fe infrangible en les pròpies llibertats sota aquest sentiment íntim i pregon: **vèncer el feixisme internacional!**

I serà aquest sentiment, fet senyera col·lectiva, el que onejarà demà al matí a l'escalf de milers de cors i de braços fermes amb el puny clos, perquè el nostre esdevenidor sigui la realització completa dels nostres ideals. L'acte de demà—record històric i realitat oberta a una vida nova—és un pas endavant vers una possible i més estreta coincidència de pensament i d'acció de tots els sectors antifeixistes. Seria vergonyós d'aplegar-se davant un alt motiu històric—la llibertat de Catalunya—per continuar, després de feta la cerimònia, barallant-nos estupidament i amb les armes més innobles. L'11 de setembre del 1937 ha de tenir, accessòriament, aquesta significació.

No ho demanem com a preu ni volem especular-hi per a beneficiar la nostra posició política. Es prou la situació particular de cada sector antifeixista i la que en l'aspecte general vivim perquè insistim sense defallença en la demanda apassionada que la unitat, en tots els ordres de la nostra vida, deixi d'ésser una paraula, un crit o una consigna d'ocasió, i esdevingui realitat tangible. O tots ens agermanem noblement i lleialment, o les nostres lluites fraticides donaran accés a la freda destrucció del feix, que tallarà brutalment el dret de llibertat dels pobles ibèrics.

L'11 de setembre del 1937 cal que sigui l'assentament definitiu i indestructible de la nostra unitat. Perquè, si així no ho fem, qui homenatjarem?

J. Anselmo

Goebbels, en un discurs pronunciat ahir, ha reconegut que si Alemanya i Itàlia no s'haguessin barrejat en els afers espanyols, la guerra ja fóra acabada

Nuremberg, 10. — Goebbels ha pronunciat aquesta tarda un discurs al Congrés del partit nacional-socialista.

El ministre de Propaganda del Reich ha tractat de la qüestió d'Espanya. La seva oratòria no desmereix de la seva tònica habitual. Pel que fa a violència i a truculència, el discurs d'avui queda com una peça d'antologia.

Comença d'irrigint violentes atacs contra el bolxevisme, i anuncia amb gran pompa que, sota la direcció de Hitler, l'Alemanya encaix assumirà la nova missió mundial destinada a esclafar el bolxevisme i els jueus.

Diu que el Món ha d'escollir a Espanya entre el comunisme i l'ordre. Es dona compte que aquest dilema que Alemanya predica ja fa temps, no causa grans preocupacions a les Potències més senyates.

Afegeix que va a fer revelacions i pretén explicar els laços d'unió que hi ha entre el problema espanyol i la revolució mundial bolxevista.

Fa història del moviment, i diu que la U. R. S. S. preparà l'adveniment del comunisme a Espanya. Diu que el moviment comunista ha-

via d'esclafar el mes de juny del 1936, però que fou ajornat per al mes d'agost.

Després d'aquest esforç imaginatiu, pretén demostrar que no foren els militars els qui se sublevaren, sinó que sortiren al pas d'un moviment que anava a esclatar.

Afegeix: «Es obvi preguntar-se si és millor esclafar el bolxevisme ajudant un moviment nacional, o esclafar-lo per les armes».

A continuació desenvolupa un tema ja tractat per Mussolini, i diu que Alemanya i Itàlia estan fermament resoltes a no deixar implantar el comunisme a l'oest d'Europa.

Dedica un calorós elogi al sacrifici de Franco, i diu que compta amb la simpatia de tot el poble alemany.

Acusa França i la U. R. S. S. d'haver tramés grans quantitats de matèria de guerra. Ementa xifres astronòmiques que, segons ell, comparades amb les quantitats d'armament alemany i italià tramesses a Espanya, són irrisòries.

Es lliura a un furios atac contra

la democràcia, de la qual diu que és víctima del bolxevisme. Democràcia i bolxevisme — segons Goebbels — són instruments a mans dels jueus.

Pretén justificar el tracte que Alemanya dona als jueus, i diu que el Món s'adona del perill que signifiquen els maneigs de la raça semita.

En termes melodramàtics, fa una arbitrària descripció de les crueltats dels dimonis governamentals espanyols.

Reconeix que si Alemanya i Itàlia no s'haguessin ficat en els afers espanyols, la guerra ja fóra acabada. Però, oblidant la realitat dels fets, pretén demostrar que el primer intervencionista fou la U. R. S. S.

Després d'enumerar nombroses estadístiques, acaba dient:

«L'enemic està entre nosaltres. Cal conèixer-lo si volem derrotar-lo. Per això, l'assenyalem amb el dit. Els nacional-socialistes alemanys ens presentem altra vegada a la tribuna d'Europa i cridem: «Europa, despertat!». Les males forces que s'oposaven al ressorgiment alemany, s'oposen al ressorgiment d'Europa. Cal salvar Europa del diuvi roig».